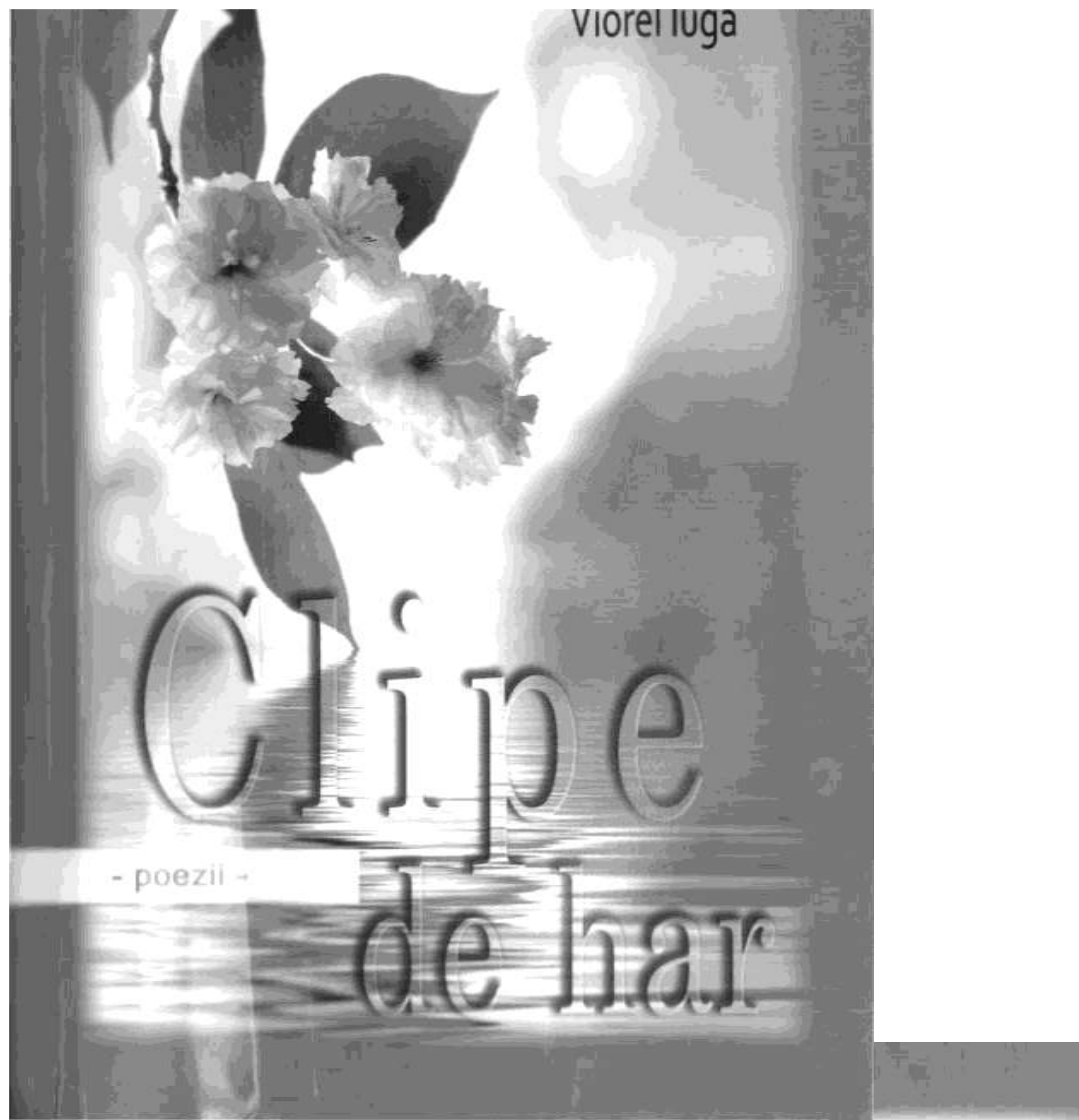

EDITURA Ramira
Arad, 2010

O

m t-[1]

Editare şi copertă: **MIHAELA AMBRO**
Editura RAMIRA
Arad, România Tel: 0771 - 223820; 0357 - 410053;
0745 - 645928 E-mail: editura.ramira@yahoo.com
Descrierea CrP a Bibliotecii Naţionale a
României
IUGA, VIOREL
Clipe de **har** / Viorcl luga. - Arad: Ramira, 2008
ISUN **978** «J73-H8926-0-6
821.135.1-l
Tiparul executat la S.C. CARMKI, **PRINŢ** & DESIGN S.R.L.
Str. **Weitzer tir.** 12 Arad, cod 310145, **jud.** Arad, România

ffimii

Cirtânt înainte

Prin aceste simple rânduri, Mulţumesc lui Dumnezeu Că-a-mbrăcat a mele gânduri Cu Gândul şi Harul Său.
Şi le mulţumesc frumos Celor de-un real folos: Prieteni, cu încurajare, Profesori, cu corectare, Biserica, cu rugăciune, Copiii, cu ... nu pot spune, Editori, cu paginat Şi text computerizat, Tipografi, cu tipărit, **Soţia, ea m-a iubit! Intru punerea-mi de-o parte - Paralela Cărţii - carte!**

Kf

Introducere

Când a plâns condeiul versu', Inimii când i-am dat glas, Am ştiut că Eminescu, Singur în poezie As,
Condamna cu vehemenţă Pe cei ce, prin rimă goală, Consemnau a lor prezenţă "Genii pentru studiu-n şcoală".
M-am gândit apoi la Domnul, Cum vibra cu glasu-I Sfânt: "Voi pedepsi fiecare Nehăruitor cuvânt."
Astfel, am căutat întruna, Prin mesaj direct, subtil, Nu să-mbogăţesc cununa, Ci păstrându-mă umil,

Să aştern în fiecare Cel puţin un scurt mesaj, Atât pentru cel ce-i "tare", Cât şi pentru-un plâns obraz.
Pribegind spre nou hotar, Aş vrea s-aud bucuros C-aceste *Clipe de Har* Te-au legat de El - Cristos.

înlr-o biserică din lemn ...

Intr-o biserică din lemn,
Mai căruntă ca orice casă,
Mi-ai spus, Isuse:
" - Te chem
Să stai cu Mine la masă".
într-o biserică din lemn, Cu ferestre fără perdele, Mi-ai spus, Isuse: " - Te chem, Paşte oile Mele!"
într-o biserică din lemn, Cu lăiţi vechi şi podele, Mi-ai spus, Isuse: " - Te chem, Paşte oiţele Mele!"
într-o biserică din lemn, Sub comunişti, în ani grei, Mi-ai spus, Isuse: " - Te chem, l'iişte mieluşeii Mei!"

într-o biserică din lemn,
Cu draniţe pe-acoperiş,
Mi-ai spus, Isuse:
"- Te chem
La al Meu bogat seceriş!"
într-o biserică din lemn, De săteni puţin agreată, Mi-ai spus, Isuse: " - Te chem, Predică Scriptura curată!"
într-o biserică din lemn,
Ce n-avea gard, nici grădină,
Mi-ai spus, Isuse:
"- Te chem,
Fii adevărata lumină!"
înlr o hisriit-a din lemn, Cu oaiuem simpli, de rând, Mi-ai spus. Isuse: " Te chem, Veghează, Ku vin curând!"
într-o biserica din lemn, Cu harmonul dezacordat, Mi-ai spus, Isuse:
" - Te chem
Cântă cu ce Eu ţi-am dat!"
într-o biserică din lemn,
Unde slujea mai mult tata,
Mi-ai spus, Isuse:
" - Te chem,
începe şi-nvaţă Vulgata!"
într-o biserică din lemn,
Unde azi nu mai e adunare,
Mi-ai zis, Isuse:
" - Te chem,
Urmează a Mea chemare!"
Dintr-o biserică din lemn, Cu fraţi fără spoială, M-ai adus, Isuse: " - Să chemi Oameni şi în "catedrală!"
Pentru cel păcătos, Chemarea-i la mântuire. Pentru cel credincios, Chemarea-i la sfântă slujire.

Fii cinstit cu Dumnezeu!
Fiecare om în lume Este ispitit prin bani. Unii, cu imense sume, Alţii, cu doi gologani. Lăcomia asaltează Pe bogaţi şi pe săraci. Când aceasta se-ntronează, Vrei doar una: bani să faci.
Unii, pentr-un strop de aur Sau **pentru** un pumn de-argint, **Pierd cel** mai frumos tezaur, Vând lol ce aveau mai scump.
Rezultatul lăcomiei E pieirea tuturor,
Solomon aşa nr scrie în cari ca Proverbelor.
zfbwcu

Din pricina lăcomiei A fost distrus Balaam, Ghehazi s-a umplut cu lepra Sirianului Naaman.
Adam a gustat din pomul Ce din Rai 1-a alungat, Iuda L-a vândut pe Domnul Şi-a sfârşit ca spânzurat.
Toţi acei înfrânţi în luptă Au uitat ce-a spus Isus: "Dacă jos îţi e comoara, Sigur n-ai inima sus."
Cei ce nu înghit "momeală" Cred Cuvântul care scrie: Blestemat e cel ce-nşală Pe Domnul în dărnicie.
Vrei să învingi lăcomia? **Vrei să** fii ferit de rău? Adu li la (imp dărnicia, i II i **Instil** cu Dumnezeul

Salutări de An Nou
Ai primit în prag de an Valuri de urări, o mie, Şi pe-acest profan noian, Vine-a mea, menită ţie:
Drumul tău să ducă-n sus Şi, în orice zi ce vine, Tu să fii lângă Isus, El să fie lângă tine.
Fratelui meu Sandu"
De vrei să scrii o carte bună, Când vrei să fii folositor, Priveşte-n suflet şi în minte, Roagă-te Domnului fierbinte Şi cere-I să fii scriitor.
De vrei să scrii o carte bună, Iubită de al tău popor, N-alege tema după lume, Nici ce oricine poate spune. Lasă pe Duhul Autor.
De vrei să scrii o carte bună, Pentru om vârstnic şi fecior, N-o măsura numai în pagini Şi nici n-o fă numai "imagini", Umple-o cu Cartea Cărţilor.
De vrei să scrii o carte bună, Deschide-ţi sufletul de zor, **Fii** sincer mai întâi cu tine .Şi cu **tot** omul din mulţime. Alunei ,ii Ilar şi-atunci iii **spori**
!■"■ Iul **Uumndru** Banciu

Constatare
M-ai aşternut cu faţa în sus
Să pot contempla mai mult cerul,
Să văd în luceafăr, în fiece stea,
în pătrarul Lunii,
Şi în raza de soare măreaţă,
Complexitatea, frumuseţea şi desăvârşirea

creaţiei Tale.
Mi-ai ciuntit din puterea firească
Să pot gusta mai mult Harul,
Să întâlnesc în fiecare pas pe care îl târăsc
Şi în fiecare lucrare pe care încerc s-o cârpesc,
Dragostea, înţelepciunea şi puterea braţului Tău.
îmi oferi Ia fiecare clipire de ochi Totul pentru a trăi o efemeritate fericită. Sunt sigur ca, prin aceasta vale a plângerii, Vei călca mereu alaiuri do mine, Deoarece nu lej-ieii promisiunile fac iile.
hm vei număra zilele pribegiei pământeşti
Să pol h, Doamne, cu Tine în slavă.
Fiind liansformat de gloria ce Te înconjoară,
Ascultând cântările şi adorarea sfinţilor,
M.'i voi desfăta în moştenirea veşnică a Fiului Tău.

&O0CU

Frământare

Săptămâna care vine Vom sărbători-Ntruparea. Sufletul curat în mine Se frământă cu-ntrebarea:
Câţi din cei rămaşi în viaţă, Pregătindu-şi a lor casă, Vor trudi din greu să aibă Doar ce-i scump şi bun pe masă?
Câţi se vor gândi la alţii Mari cadouri să le facă? Câţi creştini îşi vor propune Ca-n acest timp să nu tacă,
Ci s-alerge şi să spună, Cu o spunere grăbită, Minunata Veste Bună, De-acel înger blând rostită?
Că-ntr-o noapte ca aceasta Domnul Isus Se pogoară Să răscumpere-omenirea. Dar nu prin sfânta fecioară, -
Ci prin Duhul care-aduce Al Cuvântului ecou: "Omule, oricine eşti, Naşte-te acum din nou!"
Câţi, Doamne, în noaptea aceea, De-obicei prea agitată, Vor întoarce sincer cheia Inimii şi-or spune: "Tată,
Naşte-Te-n a mea viaţă Nu ca Prunc, ci Salvator! Dă-mi zilnic a Ta povaţă, Isus, Domn al Domnilor!"

Crăciunul meu

Meditând la a Ta-Ntrupare, La tot ce a însemnat, Am încondeiat în versuri Ce nu s-a mai spus vreodat'.
Am aflat cu bucurie Că s-a scris mult despre stea, Despre îngerii ce-n glorie Au cântat naşterea Ta,
Despre magii de departe, Despre darurile lor, Despre ura de aproape, Despre umilii păstori.
Mulţi au cântat dedicarea **Sfinţilor,** umili **părinţi,** Criticat-au nepăsarea Preoţilor "supersfînţi".
Scrise-s multe şi frumoase Şi se scriu mereu, mereu, însă nimeni n-a scris, Doamne, Cum a fost Crăciunul meu.
într-o zi, nu o zi mare, Am văzut că-s păcătos. Am simţit atunci nevoia După darul lui

Cristos.
Am privit spre El cu ruga Sufletului ce-mi ofta, Implorând în umilinţă: "Doamne, dă-mi iertarea Ta!"
Ce adâncă bucurie Am simţit atunci, îndată! Inima din grea robie S-a simţit eliberată.
Am gustat a Lui iertare ... Si, de-atunci, eu cânt mereu. Nu i mai mare sărbătoare Cum .1 fost Crăciunul nnu.

Dacă ...
Dacă aş fi mai bogat în răbdare, Dacă n-ar fi egoismul ispită, Căminul ne-ar fi numai soare Şi viaţa ne-ar fi fericită.
Dacă n-aş fi orbit câteodată De gândirea îngustă, obosită, Iubirea s-ar exprima toată Şi viaţa ne-ar fi fericită.
De-aş şti aprecia întruna Intenţia bună în nereuşită, Pacea ar fi plină ca Luna Şi viaţa ne-ar fi fericită.
De-aş şti să aflu **putere,** Vorba jignitoare s-o las nerostită, Puţină iertare mi-aş cere Şi viaţa ne-ar fi fericită.
&$*»

I >e <uş şti să clădesc altarul, **Dar** nu din piatră cioplită, I)omnul ne-ar da tot Harul Şi viaţa ne-ar fi fericită.
Doamne, nu sunt ce aş vrea, Nu trăiesc tot ceea ce ştiu, Dar mă reazem pe dragostea Ta ... Ştiu că nu-i prea târziu.
Te rog, transformă-mi viaţa acum, Dă-mi înţelepciunea de sus venită, Fii-ne Tu călăuză pe drum Şi viaţa ne va fi fericită.
Aş ^rea să dorm
Aş vrea să dorm, nu-mi vine somnul, Simt inima că-mi bate tare. Ce mă frământă: o lucrare Sau relaţia mea cu Domnul?
Aş vrea să dorm şi-i greu, nu pot, Gândesc la ziua care vine. Voi reuşi, va fi tot bine? Voi spune adevărul tot?
Aş vrea să dorm, dar n-am odihnă. Familia e cum doresc, Dar prietenii mă ocolesc. Cum aş putea dormi în tihnă?
Aş vrea să dorm. Iau somnifere, I)ar lutul meu nu le ascultă, l'ovoara-i grea, greşeala-i multă, Iertare inima mea cere.
Aş vrea să dorm. De ce nu pot? Pentru că egoismu-i mare Şi, Doamne, eu nu sunt în stare Să-1 smulg cu rădăcini cu tot.
Aş vrea să dorm. Alerg la cruce, Mă pocăiesc de ce-a fost rău, Cer Har deplin lui Dumnezeu Şi mă cufund în somnul dulce.
Aş vrea să dorm. încerc să uit. Spun că nu eu am fost de vină, Dar cugetul nu se închină. Continui ce am început.

Anul Nou, Isuse
Dacă vechiul an Este-n amintire, Anul Nou, Isuse-i, Bob în răsărire.
Nu ştiu ... fi-va lung, Nu ştiu ... greu de-a fi, Dar, Te rog, m-ajută Cu Tine a-1 trăi.
Dacă fi-va rodnic Sau fi-va sărac, Sincer vreau, Isuse, Să îţi fiu pe plac.
Şi în suferinţă, Şi în sănătate, Dă-mi putere să spun:
"Slavă pentru toate!"

Un bun slujitor, credincios
Un bun slujitor, credincios, De sus a primit chemarea. De are terenul pietros, Negru,

arid sau spinos, Iubeşte şi face lucrarea.
Un bun slujitor, credincios, E tată-n familia-i sfântă. E soţ iubitor, de folos In timp de necaz sau prisos, E preot ce nu doar cuvântă.
Un bun slujitor, credincios, Nu are solia uşoară, Dar crede că-n praful de jos, A fost hărăzit, prin Hristos, Ca toţi cei ce cred să nu piară.
Un bun slujitor, devotat, De vede că roada-i puţină, Nu caută-un alt vinovat, N **aruncă** plugul descurajat, **CI aţteaptă** rodirea divină.

Un bun slujitor, înţelept, Când are recoltă bogată, Nu trage mult aer în piept, Să strige : "Răsplată aştept!" El spune: "GLORIE, TATĂ!"
Un bun slujitor, iubitor, Când vede că alţii-nvenină, Priveşte 1-al său Salvator Cum iartă întregul popor Şi-oferă iertare deplină.
Un bun slujitor, credincios, Nu are doar oi preferate. Urmând pilda lui Isus Cristos, Trudeşte până ce cade jos Să le-ocrotească pe toate.
Un bun slujitor, devotat, Nu-i leneş, n-aşteaplă minune. El vrea secerişul bogat, Aşteaptă apus înălţat, Dar mâna pe plug zilnic pune.
Un bun slujitor, devotat, Când vede o rană, nevoie, Nu o numeşte "păcat"
Si tiu o pansează uscat, Ci toarnă balsam şi aloe.
Un bun slujitor, devotat, Nu are domenii "mai sfinte". El ştie că noaptea, în pat, Sau ziua, oriunde-i plecat, II vede un ochi de Părinte.
Un bun slujitor, credincios, Nu luptă-n lumeasca-i putere. Pe drumul anevoios, El cere putere-n Cristos Şi-a Duhului Sfânt mângâiere.
Un bun slujitor, credincios, Slujirea de-aici când sfârşeşte, îşi cere transferul de jos, în patria unde Hristos Pe veci adorarea-i primeşte.

tiftmu

Ecoul ceresc
"Mesajul Menirii Tale
Am intrat în anul nou, Tot ce-i vechi e doar ecou.
Viaţa ne stă înainte, Deschisă ca un platou.
Mesajul venirii Tale Nu spune că întârzii. Deci, indiferent cât va trece, Va fi vreme bună sau rece, Sunt sigur, Isuse, că vii.
Dumnezeu vrea să ne facă Cel mai minunat cadou.
Prin Isus să devenim Om nou pentru Anul Nou.
Mesajul venirii Tale
Nu e pe-nţeles de copii,
Dar, oricât ar fi de tare,
Şi chiar dacă am vreo întrebare,
Sunt sigur, Isuse, că vii.
Mesajul venirii Tale E clar şi Tu îl susţii. Deşi nu îl cred ateii, Chiar de Te neagă evreii, Sunt sigur, Isuse, că vii.
Mesajul venirii Tale IC adevăr şi nu erezii. Deşi nu-1 iubesc păcătoşii

Şi îl răstălmăcesc mincinoşii, Sunt sigur, Isuse, că vii.
Mesajul venirii Tale
îi dă curaj inimii
Să strige: "Amin, Maranata!
Prin Tine, Isuse, sunt gata."
Te-aştept, o Mire, să vii!
Mesajul venirii Sale în cuget astăzi să-1 scrii. De urci sau cobori pe cale, Să cânţi voios, nu a jale, Sunt sigur, Isuse, că vii.

Portret
Refac în visare amintirea unui tânăr student, Conturez clar dăruirea şi lepădarea de sine. Aud cum comunică cu Tine permanent, Te uiţi la el, eşti mulţumit şi-i spui: "Bine!"
Privesc în ochi omul din oglindă, adult, Ştiu bine că-i harnic, că trudeşte întruna. Mă opresc şi întrebarea din suflet îi ascult. O fac pentru El sau deoarece vreau cununa? întâlnesc omul din dorinţe: ce-aş vrea? Să împlinesc orice slujbă primită cu bine. Când îmi ceri umilinţă, să mă întind pe podea, De îmi dai Har, să mă înalţ către Tine. Nu s,liu dacă îmi este îngăduit să descriu i V .IN vrea să devin astăzi, mâine, poimâine, I>.u Miner îţi spun, mi-ar plăcea să fiu "Un « u'.rior ce spune altuia unde e pâine".

«enirea Ta, Isuse
La venirea Ta, Isuse,
Va fi Sfânta înviere.
Toţi cei ce-au crezut în Tine
în necaz, ca şi în bine,
Vor scăpa de-orice durere.
însă nu vor avea unde
De privirea-Ţi dreaptă, rece.
La venirea Ta, Isuse, S-a sfârşi glosolalia. Ne-om revedea cu cei dragi, Vom cina cu Tine-n slavă, Trăind veşnic bucuria!
La venirea Ta, Isuse,
Va fi dreapta răsplătire.
Toţi cei ce-au lucrat prin Duhul
Umple-vor cerul, văzduhul,
Primind sfânta moştenire.
La venirea Ta, Isuse, Lumea se desparte-n două, Cununa **ne va** fi gata, Vom birui judecata Toţi **ce-avea-vom haina** nouă.
La venirea Ta, Isuse, Cerul, pământul va trece, Păcătoşii s-ar ascunde,

Dorinţă
Dorinţa mea este să fiu Soţ bun şi iubitor, Iubirea s-o arăt pe viu, Ca ajutor, prezent să fiu, De azi şi până mor.

Dorinţa mea este să fiu Un tată bun, dorit, Să pot să-nvăţ copiii mei Să creadă-n El şi nu în ei, Până la asfinţit.
Dorinţa mea este să fiu Un predicator blând, Mesajul să-1 împart curat Pentru sărac, pentru bogat, Do Duhul ascultând.
Dorinţa mea csle să fiu Slrajmil care slrigă: "Viaţa c n Domnul Isus Cel care singur ne-a adus Scăpare de osândă!"

Dorinţa mea este să fiu Un păstor minunat, Să am putere să ascult Şi când puţinul este mult, Iar omul întinat.
Dorinţa mea este să fiu Fecioară înţeleaptă, Când miezul nopţii va sosi, Strigarea când s-o auzi, Să intru la răsplată.
Dorinţa mea este să fiu Slujbaşul credincios, Ca la venirea lui Isus Să fiu în locul ce m-a pus Şi să nu rămân jos.
Dorinţa mea este să fiu Mireasă pentru Mire, Abandonând orice păcat, Păstrându-mă mereu curat, Să trec în nemurire!

ffîm»

Nulţumcsc

Istise, fii slăbit!

Când îmi dai o floare sau îmi dai un spin, Când am bucurie sau când suspin, Când aduci doar soare sau norii se-nteţesc Am învăţat, Isuse, să-Ţi spun "Mulţumesc".
Când răspunzi cu *da* sau când *nu* îmi spui Unei rugăciuni în numele Lui, Când mari încercări nu mă ocolesc Am învăţat, Isuse, să-Ţi spun "Mulţumesc".
Când sunt acuzat sau sunt înţeles,
Când am eşuat sau îmi dai succes,
Când duşmani sau prieteni mereu se-nteţesc
Am învăţat, Isuse, să-Ţi spun: "Mulţumesc".
Slin ci dragostea Ta Niricând nu va-nceta. Tu pormanenl rămâi La dragostea dintâi.

Când te bucuri de parfumul florilor, Când te-ncântă mulţimea culorilor, Când le-admiri în revărsatul zorilor, Cântă: "Fii slăvit!"
Când auzi triluri de păsări ciripind, Când auzi albinele solfegiind, Când vezi oameni imnuri intonând, Cântă: "Fii slăvit!"
Când vezi mugurii firavi că-mbobocesc, Când vezi că roade-n hambare zilnic cresc, Când vezi frunzele pe crengi că-ngălbenesc, Cântă: "Fii slăvit!"
Când vei fi în veşnicii cu Domnul Tău, Şi vei înţelege întreg Harul Său, Vei cânta cu fraţii tăi mereu, mereu, Doamne, fii slăvit!
Fii slrivil că le-ai creat fără noi, I II .l.'ivil i a le-ai creat printre noi, l n l.ivil < .1 le-ai creat pentru noi, r, In J.ivit!

Tu ştii

Privesc în urmă la paşii mei,
Pe culmi de munte sau adânci văi,

îi văd alături pe-ai Tăi mereu,
Şi-atunci mă-ntreb: o, Domnul meu,
De ce?
De ce de-atâtea ori m-am frământat?
De ce de-atâtea ori Te-am întrebat:
De ce?
Mi-ai spus întruna că mă iubeşti, Am văzut zilnic cum mă ocroteşti, Mi-ai arătat calea mereu, mereu, Şi-acum mă-ntreb: o, Domnul meu, De ce?
De ce de-atâtea ori m-am supărat Că n-am ştiut sau nu mi-ai explicat: De ce?
Prin toate acestea am **învăţa!**
Că sunt iubii şi suni **iertat,**
Că şi atunci când nu înţeleg,
Tot calea Ta e bine s o aleg.
De ce?
Tu ştii de ce ma duci pe acest drum
Şi eu cu bucurie mă supun,
Tu ştii.
Alegere
Ne-a făcut cunoştinţă Părintele meu, Când nu ştiam prea multe De bine sau rău.
O vreme îndelungată M-am tot întrebat Dacă eşti Tată, Dacă eşti împărat?
Intr-o zi, am decis Să fiu sincer cu mine: Ori să Te neg, Ori să Te ştiu mai bine.
Mi Te-ai revelat Pe calea aşteptată. Ţi-am înţeles Iubirea Şi am primit-o toată.

De-atunci, fericit Viaţa mi-o trăiesc, Şi-acum, ca părinte, Fierbinte-mi doresc
Să fac cunoştinţă Copiilor mei, Cu Tine, Isuse, Să fie ai Tăi.
Să Te-aleagă pe Tine, Salvator şi Tată, Domn şi Prieten Pentru viaţa toată.

Coboară Domnu-n Iordan

Coboară Domnu-n Iordan, Deşi Ioan vrea să-L oprească. Vrea să boteze ce-i uman, Cerescul să îl răspândească.
Deşi Ioan vrea să-L oprească, Isus arată c-a venit, Cerescul să îl răspândească, Tatăl să fie mulţumit.
Isus arată c-a venit
Spre-a face din păcate scrum,
Tatăl să fie mulţumit,
Iar noi pe-al veşniciei drum.
Spre-a face din păcate scrum, Gonind pe Diavolul tiran, Iar noi pe-al veşniciei drum, Coboară Domnu-n Iordan!

Totul pentru tine

Mă uit la faţa-ţi posomorâtă, Simt că inima ţi-e mâhnită, Văd că ţi-e greu să spui mulţumesc, Eziţi să spui "Isus, Te iubesc". De ce?
Priveşte splendoarea unui răsărit, Admiră liniştea unui asfinţit, Priveşte la soarele ce ne încălzeşte, Admiră steaua ce în noapte luceşte, Inspiră parfumul florilor, Admiră îmbinarea culorilor, Crede Cuvântul ce-ţi spune bine: Toate acestea sunt pentru tine!
Mă uit la crucea pe care-o porţi, Văd că ţi-e greu, că abia o suporţi, Ascull rugăciunea ce o rosteşti Şi înţeleg că nu L mai iubeşti. De ce?

Priveşte la Domnul în Gheţimani, Ascultă-I ruga pentru duşmani, Priveşte la crucea dintre cruci, Ascultă batjocurile celor mulţi,
Priveşte bine rănile însângerate, Ascultă bătăile unei inimi bogate, Ascultă acel "s-a sfârşit", bine Şi adu-ţi aminte că a fost pentru tine!
Pândesc cum aduni fărâma de pâine, înţeleg grija pentru ziua de mâine. Mă furişez dincolo de albastrul ochilor, Găsesc o mare frică pentru viitor. De ce?
Priveşte prin credinţă la cununa bogată, Admiră cerul, Casa Lui minunată, Priveşte gloria celor sfinţi, Ascultă cântarea marii biruinţi. Priveşte la Ierusalimul ce vine, Crede că e pregătit pentru tine. Rămâi pe drumul deschis de Isus, Trăieşte bucuria ce n-are apus!
46
CLIPE DE HAR
Cercetare
Nu cumva sunt eu, Doamne, Cel ce-Ţi produce durere, Risipind zilnic Harul în a firii plăcere?
Nu cumva sunt eu, Doamne, Cel ce-Ţi scaldă ochii-n lacrimi, Respingând Adevărul Slujind doar unor datini?
Nu cumva sunt eu, Doamne, Cel ce Te întristează, Vânzându-Te pe lucruri Ce nimic valorează?
47
O, Doamne, de sunt eu Cel ce Te-nnourează, Prin Duhul Tău cel Sfânt Astăzi mă cercetează.
Dezvăluie-mi păcatul, Primeşte-mi pocăinţa, Fă-mi inima ogorul, Unde creşte credinţa,
Fă ca a mea trăire Tot ca a Ta să fie, Să-Ţi fiu zilnic, Isuse, Prilej de bucurie.
Nu cumva sunt eu, Doamne, Cel ce Te pironeşte, Să fii doar ce vor alţii Istorie, poveste?

48
Suferinţa
Toţi ne întrebăm: "De ce Domnu-aduce suferinţa?" Uneori răspunsul este: Pentru a ne-ntări credinţa.
Alteori, când întrebarea E "De ce-n acest moment?", Un răspuns simplu va fi: Dumnezeu este înţelept.
"De ce în acest domeniu?" Unii întreabă necăjiţi. Fiindcă Domnul ne iubeşte Şi ne vrea desăvârşiţi.
Poate fi o suferinţă Pedeapsa pentru păcat? **Caută** răspun.su-acesta în cugetul tău curat,
Ce-1 oblii prin pocăinţă în faţa Celui de sus, Ce-a **adus** în dar salvarea Celor ce cred în Isus.
49
Sunt cazuri când suferinţa E mare ca un ocean. Se prea poate că aceasta E cernerea lui Satan.
Eşti sfânt; vine suferinţa. Te-ntrebi: "Acum, ce să fie ...?" Pavel scrie: "El mi-a spus: Piedică pentru mândrie."
Mai există-o suferinţă, Tare greu de înţeles, Suferinţa ce-o îndură Orice mântuit ales, Pentru nobila lucrare De-a aduce mângâiere, Celor suferinzi din turmă Sau oriunde Duhul cere.
Astfel, fratele meu drag, Dacă treci prin suferinţă, Nu lăsa sufletul tău Să slăbească în credinţă.

Bucură-te-n încercarea Suferinţei ce o treci Si priveşte la cununa U.'isplaiirilor pe veci.

Fiecare suferinţă Nu-i uşoară, dar nici grea, Dacă ai ferma credinţă Că-i spre fericirea ta

Şi spre bucuria celor Ce-au nevoie de putere, Ca să laude pe Domnul în clipele de durere.

Pentru mine suferinţa Nu-i uşoară, nu mi-e dragă, N-o-nţeleg întotdeauna, Dar, cu inima întreagă,

Cred că orice suferinţă E spre fericirea mea. Iar când vine îndoiala, Strig: "Doamne, nu mă lăsa,

Ci ajută-mă, Te rog, Sa Itvc acest prag cu bine, Ca să ştiu că, mulţumit, IV bucuri, Isus, de mine!"

Corectarea unui tânăr

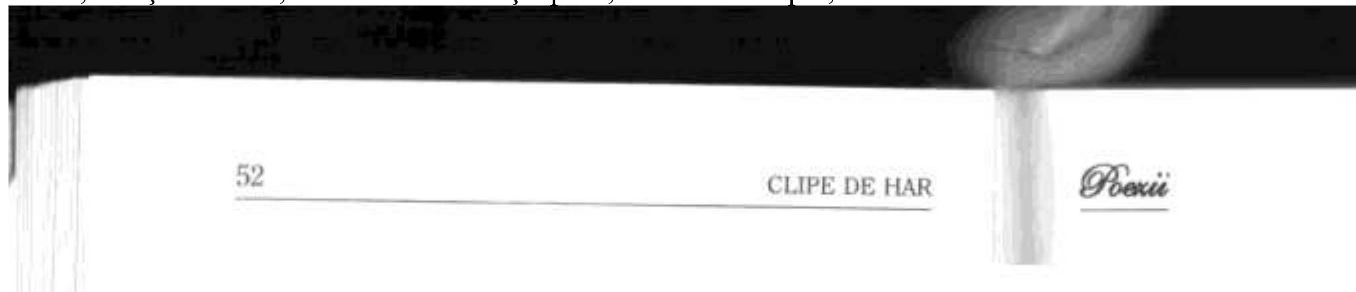
Am întâlnit o fată frumoasă, cu părul negru ca mura, Avea totul frumos: ochii, faţa, nasul şi gura. Spatele-1 ţinea drept, mâinile îi erau delicate, Mijlocul era suplu, picioarele proporţionate.

Creierul îl folosea mai mult de-o zecime, în şcoală totdeauna era la înălţime. Dinţii ei întunecau albul imaculat, Cred că sufletul îi era pur, nepătat.

Prezenţa ei alunga pe moment orice necaz, Zâmbetul ei contura două gropiţe-n obraz, Corpul ei avea o mişcare vioaie, mlădie, Parcă spunea: vreau să-ţi ofer totul doar ţie.

A ajuns să-mi placă enorm, dintr-o dată ... - Cum, nu e voia Ta, nu eşti mulţumit, Tată? Eşti sigur că nu o voi putea evangheliza, Convinge să se boteze, să fie a Ta?

Ce straniu te simţi când primeşti acest mesaj, Nu vrei şi totuşi curg mari lacrimi pe-obraz, Simţi o durere, ceva ce sufletul îţi apasă, VUM sa accepte, inima nu te lasă.

Răsfoiesc din nou Cuvântul uitat, învechit, "Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit". Disperat în această luptă, strig: "Tată!" Ispita este înfrântă, inima este eliberată.

întâlnesc o fată frumoasă, cu ochi albaştri ca cerul. Totul este frumos, numele, trupul, faţa şi părul, îmi atrage atenţia, inima începe iarăşi să bată, Acum, însă, nu mai repet greşeala de altădată.

Mă duc în cămăruţă, uşa scârţie, o-nchid bine. - Tu ştii, Tată, că inima-mi sincer e legată de Tine. Ar vrea să se lege şi de această frumoasă fată, Crezi că e bine, nu va ajunge de-a Ta dezlegată?

în cameră e noapte, aştept în al meu pat Răspunsul înţelept, desăvârşit, curat: "Fata ce-ai întâlnit acum e darul Meu, Iubeşte şi fii binecuvântat, copilul Meu!"

Dialog despre fete

- Prieten drag, şi azi, ca orişicând, Nutresc pentru tine un nobil gând: Am aflat o fată extra, deosebită. Vreau să ţi-o prezint, să-ţi fie iubită.

- Mulţumesc, colega, dar inima mea Nu mai are loc pentru orice "ea", Aşa că, înainte

s-o văd pe viu, Foloseşte-ţi talentul când spui: ţi-o descriu.
- Ei bine, s-a făcut, ascultă-mă atent, Ceea ce-ţi spun e bun şi elocvent. Se vorbeşte că fata e foarte bogată, Patron mare e al prinţesei tată.
Deşi e finuţă şi foarte frumoasă, Se afirmă că e bună bucătăreasă, în şcoală este prima la Chimie, Deci nu e-nfăşurată în prostie.
Când este vorba de a sparge gheaţa,
D.'i cu toporul prima ea, isteaţa,
K **sociabilă** şi de toţi respectată,
S o vezi rinul face cinste **cu-ngheţată ...**

Neamurile ei cic-ar fi tare sus ...
- Dar spune-mi de relaţia cu Isus. Ceea ce-mi spui o fac deosebită, Dar este ea o fată pocăită?
- Prieten drag, coboară-te din plop, Astăzi, tu ştii, religia nu e-n top. Mai lasă din ideile-nvechite,
Că altfel nu vei prea găsi "iubite".
- Colega, cred că e destul, am înţeles. Şi-acum, ca-ntotdeauna, am de-ales, între o fată bună, din popor
Şi-al meu iubit şi drag Mântuitor.
Să nu ne pierdem timpul preţios. Alegerea-i făcută: e Cristos, Cât despre fată, o fi bună ea, Eu însă o aştept pe "sora" mea.

Acum când e iarnă

Acum, când e iarnă şi afară e ger, 0 inimă caldă serbează-Ntruparea, Cu casele pline, cu fraţi ce nu pier, Cu copii şi prieteni umplem Adunarea.
Astăzi, nu e uşor să fii mesager, Oamenii iubesc mai mult sărbătoarea. Acum, când e iarnă şi afară e ger, 0 inimă caldă serbează-Ntruparea.
Aş vrea să-i ajut pe cei care pier, în a lor păcate şi moarte amară, Dar Domnul aşteaptă ca ei să ceară 0 inimă caldă şi dreptul la cer, Acum când e iarnă şi afară e ger.

De <*Orzi* să fii slujit de îngeri
De vrei să fii un muritor slujit de îngeri, Trebuie să te naşti copil de Dumnezeu, Abandonând păcatul şi zdrenţele vieţii, Primind jertfa lui Isus, Fiul Său.
De vrei să fii un muritor slujit de îngeri, Trebuie să-ţi zdrobeşti firea în Gheţimani, Să spui: "Ava, voia Ta se-mplinească, Chiar dacă fi-voi prins şi scuipat de duşmani".
De vrei să fii un muritor slujit de îngeri, Trebuie să te lupţi, să fii biruitor, Când Şarpele te cerne şi-ţi cere închinare, Doar Hunului Păstor să-I fii ascultător.

Prin auz credinţa ^i

Pocăinţa este calea. El ne duce-n stări divine, Domnul ne alungă jalea. Prin auz credinţa vine.
Oamenii spre fericire îşi aţintesc alergarea. De visăm la nemurire, Pocăinţa este calea. Suntem săturaţi de lutul Care aici robi ne ţine. Isus ne-a iertat trecutul, El ne duce-n stări divine.
Ne-ai chemat să fim lumină, Să dăm lumii gust ca sarea. Când sufletul ne suspină, Domnul ne alungă jalea.

59
Binecuvântat e omul Care pân' la moarte ţine Dialog deschis cu Domnul. Prin auz credinţa vine.
Prin auz credinţa vine. Domnul ne alungă jalea. El ne duce-n stări divine, Pocăinţa este calea.
E rău când se-nnorează
Viaţa de-i trăită-n doi E senină, e frumoasă, Dar vârtejuri vin şuvoi
în căminul cu copii Este multă gălăgie, Rău ar fi de nu ar fi ...
..
Tinerii pot fi şi răi,
Pot crea multe probleme
Ce-ar fi lumea fără ei?...
Sănătatea e-o comoară Ce nu poate fi plătită, Dar tot omul va să moară.
Soarele ne deranjează Dacă ne-nfruntăm cu el, Dar e rău când se-nnorează.
- -
CLIPE DE HAR
(ii
Prin Isus
Isus iubit, glorie Ţie
Că ne-ai adus sfânta salvare!
Dreptul la noua-Mpărăţie
îl are astăzi fiecare,
Din cei ce, cu credinţă vie,
Se pocăiesc de-a lor umblare.
Cuvântul este apă vie Unde se-adapă fiecare; Prezintă noua-Mpărăţie Ca o cucernică umblare. El nu-ţi vorbeşte numai ţie, Ci tuturor, despre salvare.
Oferta din împărăţie
Nu-i doar pe glie-o preumblare,
Ea este o odihnă vie
Trăită azi de fiecare.
El vrea să ţi-o ofere ţie,
Dar nu-nainte de salvare.
Când îl întrebi pe fiecare De-ţi poate spune ceva ţie, Nu-ţi prea vorbeşte de salvare Şi nici de lumea ce-o să vie. Fălindu-se cu-a sa umblare, El uită de împărăţie.
Tot omul însă în umblare, Chiar dacă nu îţi spune ţie, Se bucură de-orice salvare Şi vrea eterna-Mpărăţie. Aşa este cu fiecare, Aşa a fost şi o să fie.
Prin Isus îţi găseşti salvarea în marea Lui împărăţie. De vrei să îţi sfinţeşti umblarea, Mergi la izvor de Apă Vie. Chiar de n-o face fiecare, Cere-I să Ţi-o ofere ţie.
Salvarea şi eterna-Mpărăţie, Fiecare o aşteaptăm să vie. Umblarea moartă ţi-o oferă ţie?

62
CUPE DE HAR
63
Isuse, eşti aicea pentru mine!
Mă furişez în camera de sus. Te văd slujind ucenici plini de sine, Spălând picioarele ca robul supus. Isuse, eşti aicea pentru mine!
Păşesc cu umilinţă în Gheţimani, Vreau să fiu cât mai aproape de Tine. Te văd prins şi legat de duşmani. Isuse, eşti aicea pentru mine!
Pe lespezile reci din Gabata, Te văd batjocorit de mâini haine. Chiar dacă vinovată este gloata, Isuse, eşti aicea pentru mine!

Cu trupul vremelnic, din lut, Urci crucea ştiind tot ce vine. Pe calea durerii eşti frânt, ai căzut. Isuse, eşti aicea pentru mine!
Ţintuit în mâini şi picioare, Te rogi cu adânci, mari suspine, Răbdând, deşi rana Te doare. Isuse, eşti aicea pentru mine!
Aloea pe trupul înfrânt Nu mai poate durerea s-aline. Eşti mort şi pus în mormânt. Isuse, eşti aicea pentru mine!
în revărsatul de zori, Când bate vânt lin pe coline, Te-ntâlnesc, Doamne, în haină de nori. Isuse, eşti aicea pentru mine!
Cutreier viitorul slăvit, Văd Ierusalimul nou care vine, Te văd încoronat, Mire iubit. Isuse, eşti aicea pentru mine!

J

M

CLIPE DE HAR

Şi CuOântul S-a făcut trup

Astăzi, am rupt timid uttimn **fila**

La început era Cuvântul Şi El era cu Dumnezeu. Cuvântul era Dumnezeu, Când omul conversa cu Vântul.
Prin El au fost făcute toate. Viaţa o dădea tot El. Lumina strălucea în noapte Şi lumina orice ungher.
Şi trup făcutu-S-a Cuvântul, Să locuiască printre noi. Adus-a Harul, Adevărul, Slava şi viaţa de apoi.
Respins de-ai Săi, din ignoranţă, Isus dă dreptul tuturor Ca prin credinţă să se nască, Născând al Domnului popor.
Alături de Ioan, proorocul, Mărturisim despre Lumină: El este Cel de "dinainte", 'Nainte-1 totul se-nchină.
Astăzi, am rupt timid ultima filă. Pe fusul bănuit doar se deapănă alt an. Iubiţi am fost de Domnul, ca floarea de albină, Ce bine-i când ai Tată şi nu eşti trist, orfan! ...
Ca ieri cântam urarea: "S-aveţi un bun An Nou!" Şi făuream noi vise în lumea de argilă. Acum, cuprinse-s toate într-un gângav ecou. Astăzi am rupt timid ultima filă.
Frumos e începutul în fiecare viaţă, Atunci avem putere ca un imens vulcan, Dar Cineva-nfăşoară al nostru fir de aţă, Pe fusul bănuit doar, se deapănă alt an.
Ispite şi necazuri au fost ca-ntotdeauna, Iar mările de lacrimi umplutu-le-am în silă, în ciuda-mpotrivirii, nu am pierdut cununa. Iubiţi am fost de Domnul, ca floarea de albină.

Acum, în umilinţă, înalţ o rugăciune Pentru români: Cer, Doamne, să-i mântui an de an, Prin naştere din nou oricând să poată spune: Ce bine-i când ai Tată şi nu eşti trist, orfan!
Ce bine-i când ai Tată şi nu eşti trist, orfan! ... Iubiji am fost de Domnul, ca floarea de albină, Pe fusul bănuit doar, se deapănă alt an, Astăzi, am rupt timid ultima filă.

mim

Ai grijă-ntotdeauna sâ-L ai pe Dumnezeu!
La început de an îţi doreşti sănătate. Ai vrea putere multă, vrei să le faci pe toate. Deşi n-am părul alb, ascultă sfatul meu: Roagă-te mai întâi să-L ai pe Dumnezeu!
La început de an îţi doreşti bogăţie,
Tot ce văd ochii-n jur, ai vrea al tău să fie.
Dar lumea, ne-a spus Domnul, nu valorează-un leu,
Deci, cere mai întâi să-L ai pe Dumnezeu!
La început de an vrei popularitate. Ţi-ar plăcea să se spună: "el e primul în toate". Dacă vrei să câştigi cel mai frumos trofeu, Ai grijă-ntotdeauna să-L ai pe Dumnezeu!
La început de an eşti confuz în dorinţe. De obicei vrei totul, deci nu ai preferinţe. Aşa ai fost şi ieri, aşa vei fi mereu, Roagă-te deci întâi să-L ai pe Dumnezeu!

Noaptea naşterii

Isus iese din apă şi se deschide cerul
în noaptea aceasta, Isuse iubit, Nu Te mai naşti în ieslea de-altădată. Dar ştiu că de Ţi-aş da inima toată, în ea Te-ai naşte iarăşi, fericit.
în noaptea aceasta, Divinule Fiu, Nu-Ţi vor cânta îngerii osanale. Ştiind că toate cântecele-s ale Tale, Al meu arde-ntru Tine ca rug viu.
în noaptea aceasta, Fiu de Dumnezeu, Păstorii nu vor merge la-nchinare. Dar ştiu că o aştepţi în adunare, Iar pilda se cuvine s-o dau eu.
în noaptea aceasta, Isuse împărat, Magii nu-Ţi mai aduc daruri bogate. Primeşte-le pe ale mele, toate, Prin ale Tale, Tu mă faci bogat.
în noaptea aceasta, Etern Dumnezeu, Nu mai îmbraci lutul printr-o fecioară, Dar Te cobori a nu ştiu câta oară, Să ne-mbraci trup la fel ca trupul Tău.

Prin gloata adunată, încet înaintează Domnul Isus Cristos, cu gând că Se botează.
Ioan vrea să-L oprească, îi pune o-ntrebare:
"- De ce vii Tu la mine, când Tu eşti Cel mai mare?"
Domnul răspunde ferm, dar cu glas liniştit: "- Botează-Mă, Ioane, trebuie împlinit!"
Isus iese din apă şi se deschide cerul,
"- Pe umărul Lui sfânt se-aşază Porumbelul.
Norodu-aude Glasul şi rămâne uimit: "- Acesta-Mi este Fiul, da, Fiul preaiubit!"

Ade-Oăr sau e minciună?
Mesager am fost chemat, Să transmit Vestea Cea Bună. Desluşind aleg, despart, Ce-i murdar, de ce-i curat, Adevărul de minciună.
Două mii de ani în urmă, Cântau îngerii-mpreună Păstorilor de la turmă, Despre naşterea lui Isus. Adevăr e, nu minciună!
După ce-au văzut Salvarea, S-au întors cu voie bună, Proslăvindu-I întruparea, înălţau imnuri păstorii. Adevăr e, nu minciună!
Magii au văzut o stea, Strălucind în clar de Lună. Adorându-I naşterea, Au venit să I se-nchine. Adevăr e, nu minciună!
Simeon cânta prin Duhul. Cântul lui şi azi răsună, Umplând sufletul, văzduhul: "Domnul este Mântuirea!" Adevăr e, nu minciună!
An de an, părinţii sfinţi Nu au încetat să spună, Celor răi, celor cuminţi: "Domnul Isus este Darul." Adevăr e, nu minciună!
Astăzi, mulţi, din neştiinţă, Cad în groapa lor comună: "Moş Crăciun e o fiinţă Ce

aduce daruri multe". Adevăr? Nu, e minciună!
Un părinte credincios Cântăreşte ce-o să spună. Oare este de folos? Alor mei le spun întregul Adevăr, sau şi-o minciună?

Dacă ...
Dacă aş cultiva mai multă răbdare, Dacă nu ar fi egoismul ispită, Căminul nostru s-ar umple cu soare, Viaţa ne-ar fi plină, fericită.
Am început căsnicia cu frumos ideal... Cred şi astăzi că suntem în stare, Să fim fericiţi, învingând orice val, Dacă aş cultiva mai multă răbdare.
Furtuna îşi face simţită puterea, prezenţa, Până când Domnul îi spune: "Fii liniştită!" Dacă sincer I-am cere Lui asistenţa, Viaţa ne-ar fi plină, fericită.
Viaţa ne-ar fi plină, fericită, Căminul nostru s-ar umple cu soare, Dacă nu ar fi egoismul ispită, Dacă aş cultiva mai multă răbdare.
.....s
ara
Am jertfit celuilalt o inimă întreagă. Nu iubesc micimea, nici inima împărţită. Ce mult ar creşte iubirea ce ne leagă De nu ar fi egoismul, ispită!
Adeseori nu ştiu ce-i diamant în viaţă. De-aş tremura să deschid rana ce doare, Privirea soţiei ar rămâne senină, zâmbetul pe faţă, Căminul nostru s-ar umple cu soare.

Viaţă clin belşug
Viaţa din belşug este Darul lui Cristos Pentru creştinul ce umblă în ascultare, Pe drumul neted sau pe drumul spinos, Pe urma lăsată de El în a plângerii vale.
Viaţa din belşug este Darul lui Cristos Pentru creştinul ce umblă în umilinţă. Când slujirea nu pare că aduce folos, El continuă să trudească prin credinţă.
Viaţa din belşug este Darul lui Cristos Pentru creştinul ce zilnic se jertfeşte. El ştie din ce groapă Domnul 1-a scos. Să-i ridice pe alţii, la aceasta munceşte.
Viaţa din belşug este Darul lui Cristos Pentru creştinul ce este de-a pururi gata, Nu să spună "Doamne, sunt merituos", Ci "Doamne, Tu mi-eşti răsplata."

Ce repede zboară anii
Parcă ieri socoteam anii pe degete, la mâini... Ce repede zboară anii, parcă sunt săptămâni!
Acum închei un an mult prea plin de întrebări; în ce sunt mulţumit şi unde am remuşcări?
Viaţa de rugăciune, jertfă, studiul în Cuvânt, Sunt mărturie clară că nu am fost un sfânt.
Mă uit la copii, îi iubesc, dar mi-e greu să spun: Am fost un "tată vitreg", am fost un tată bun?
Privesc în ochii soţiei şi nu spun nimic, tac. Cât i-am produs durere şi cât i-am fost pe plac?
Meditez în taină la vecinii mei, la fiecare,
Ce puţin le-am vorbit de Domnul Isus, de S.ilv.nv.

Cu Biserica am plâns şi ne-am bucurat împreună, în ceea ce am lucrat, am fost slugă bună?
Astăzi, în umilinţă, la acest nou hotar, Cu adâncă pocăinţă cer iertare şi Har.
Cer înţelepciune să-mi socotesc bine toate zilele. Doamne, ce repede întorci în viaţa

mea filele!

Imperatftut ultimei ore

Scrutez lumea cea din lume: Naţiunile se ceartă, Vecin pe vecin nu iartă, Fiecare pe-altul scurmă. Concluzia e-a Scripturii: Este ceasul de pe urmă!

Astăzi, copiii noştri socotesc anii pe degete, la mâini Ce repede zboară anii, parcă sunt săptămâni!

J

Observ trăirea creştină, Plină de făţărnicie, în mare şi mică turmă, Intră lupii, intră furii. Dau dreptate Lui, Scripturii: Este ceasul de pe urmă!

Astăzi, când văd haina ta Plină de patimi, păcate, De fapte necugetate, Până viaţa nu se curmă, Te îndemn la pocăinţă, La salvare prin credinţă. Acum, fără amânare, Că e ceasul de pe urmă!

Schimbare

Am văzut cum două umbre Sub fereastră se opresc. Feţele lor erau sumbre Şi, fără a se ascunde, Povestesc.

"- Dragă, începu bătrâna, Să sfârşesc ce-am început. Azi se-ncheie săptămâna, Anul vechi ne strânge mâna Şi-a trecut.

La acest imens hotar, îmi privesc viaţa-n urmă. Totul se repetă iar. Am trăit, dar în zadar, ()aie-n turmă.

Norii au rămas tot nori. Ce să fac?"

"- Eu m-aş bucura să pot Să te-ajut în vreun fel,

A

Insă, când viaţa-mi socot, Să-ţi spun adevărul tot? E la fel."

Am deschis în grabă geamul Şi, cu glasul blând, le-am spus: "- Mâine, va începe anul. împlirea şi elanul E-n Isus.

Cereţi de la El putere S-aveţi suflet credincios, în lumină sau unghere Să trăiţi cum El vă cere: Cu folos."

Am dorit de-atâtea ori Sufletul să îmi împac. Oricât am trudit din zori,

Au rămas tare surprinse ...

Au roşit, şi-ncet au spus:

"- Credinţa, aproape se stinse,

Dar, azi, mâinile-s întinse Spre Isus."

Am văzut cum două umbre Către casă se-ndreptau. Nu aveau feţele sumbre Şi, fără a se ascunde, Colindau.

Darul cel mai mare

Două mii de ani în urmă, Prin mesaje sfinte, clare, Oamenii-au aflat că Isus Este Darul cel mai mare,

Prin care Domnul aduce Daruri în vremelnicie, Iar sufletelor căite O veşnică bucurie.
Aşa îşi creşteau copiii, Aşa-şi învăţau nepoţii. Domnul Isus dădea daruri, Fericiţi erau cu toţii,
Neştiind atunci de Moşu', Colindând cu sacu-i mare, îmbrăcat întreg în roşu, Dând un dar, la fiecare.

Undeva, în ceaţa vremii, Oamenii-au schimbat mesajul. Nu mai e Isus ce-aduce Bucurii, când plâns e-obrazul.
Astăzi, pentru tot creştinul, Moşul este cel ce vine Să ne facă la toţi plinul. Vai, unde-am ajuns, creştine!
Aşa ne creştem copiii, Asta-nvăţăm pe nepoţi: Moşul este Dătătorul, Isus e uitat de toţi.
La această sărbătoare, Cu-ajutor primit de sus, Vreau să fac o corectare Penlru Domnul meu Isus.
Moş Crăciun e o poveste Pentru seara de ajun. Adevărul singur este: Domnul Isus este bun.
ŞSmii

El aduce bucurii,
El aduce "saci cu nuci",
El iubeşte pe copii,
Nu moşul de prin năluci.
Soră scumpă, frate dragă, Mă rog la acest Crăciun Să-ţi dărui inima-ntreagă Lui Isus, Darul cel bun.
Pe El să-L prezinţi de-acuma, Cum mai bine eşti în stare: Izvorul de sfinte daruri, Darul darurilor Sale.

Doamne, ce >0rei să fac?
Coatele îmi sunt roase. Doamne, ce vrei să fac?
Am început iar şcoala, Profesorii nu-mi plac, Chiulitu-mi este boala, Patru adun cu poala. Doamne, ce vrei să fac?
Aş vrea atâtea lucruri, Dar, Doamne, sunt sărac. Nu mai vreau alte trucuri, Ci vreau Tu să Te bucuri. Doamne, ce vrei să fac?
Aş vrea un prieten bun Cu care să mă împac, Dar nu ştiu ce să-i spun, Ce vorbe să-mi adun. Doamne, ce vrei să fac?
Aş vrea o fată care Să nu-mi spună să tac, Dar toate-au gura mare, Să le opresc nu-s în stare. Doamne, ce vrei să fac?
Aş vrea haine frumoase, Cu care să mă-mbrac, Mama nu ştie coase,

Părtăşie
Să stăm în rugăciune e-un har mare, Deşi toţi ne rugăm la noi acasă, Ne-am întrebat dacă am fi în stare Să fim în părtăşie încă o după-masă.
Astfel, noi, câţiva fraţi din adunare Am discutat mai multe variante. Nu după multe zile, fiecare, Elaboram soluţii captivante.
Am început să ne-ntâlnim la părtăşie, Am stabilit în primul rând să ne rugăm, Dar, în scurt timp, am constatat că e nevoie Să avem informaţii, deci, să discutăm.

Am început cu temele de rugăciune, Dar cum doream să ne rugăm concret, Simţeam din plin nevoia de a spune Ceva mai în detaliu, mai direct.
Discuţiile au început să fie Cam aspre şi de foarte lung metraj, Nu ne gândeam atunci ce o să vie, Nici nu visam că o să devenim bruiaj.
Nu au trecut prea multe săptămâni Şi nu ne-a fost prea greu să constatăm Că folosim mai mult timp să bârfim, Iar pentru rugăciune, puţin timp avem.
Am meditat şi ne-am oprit pe loc. Am înălţat un gând de pocăinţă: "0, Doamne, reaprinde-al rugăciunii foc, Revarsă Tu putere şi voinţă!
Fă ca-ntâlnirea noastră să devină Un timp de părtăşie cu Cristos! Atunci vei da puterea Ta deplină, Atunci vom fi Bisericii de folos."
Astfel, noi, câţiva fraţi din adunare,
Ne adunăm săptămânal la părtăşie,
Ne spunem rugăciunea fiecare
Şi încheiem: "Doamne, cum vrei, aşa să fie!"

Atitudine faţă de CtrOânt

- Prieten drag, aş vrea să-ţi pun o întrebare: Tu cum te simţi când eşti în adunare?
- Iubite frate, mă simt foarte bine. Dar, rogu-te, ce frământare este-n tine?
- Acesta este-un subiect mai delicat... De multe ori simt că sunt vinovat
De ascult o cântare sau o *poezie,* Toate parcă-mi sunt adresate mie, Iar predicile - ţi-o spun, mi-este greu -Lovesc năpraznic doar sufletul meu.
"......i,
- Prieten drag, cred că exagerezi, Nu totu-i pentru tine-aşa cum crezi, îţi spun principiul meu, şi-i unul bun: Ascult doar ce iubesc şi-acolo mă supun, Iar de aud ceva ce nu îmi place, Spun că e pentru alţii şi îl las în pace.

89

- Eşti sigur, frate, că aşa e bine?
- Sunt sigur?
Frate, află de la mine,
Dacă le pui la inimă pe toate,
Ajungi curând să fii purtat pe roate.
- Prieten drag, îţi mulţumesc, m-ai liniştit, M-ai învăţat calea uşoară de-a fi pocăit.
- Acesta este început de bun augur, Cu siguranţă nu voi fi în Iad, singur.

90

Aceasta este mama!

Am fost copil obraznic şi neascultător, Mereu sfătuit bine, dar nu am luat seama. Cineva m-a iubit, mi-a fost bun ajutor, Aceasta era mama!
Am fost elevul care nu a prea învăţat, Cu inima de piatră şi faţa ca arama. Dar a fost cineva, care m-a-mbrăţişat, Aceasta era mama!
Comportamentul meu, nicicui nu i-a fost drag, Tata mi-a spus deschis: Lo-Ruhama. Dar cineva-mi zâmbea de pe-al colibei prag, Aceasta era mama!
Târziu, când m-am trezit, mă-ntrebam ce-o să fie? Priveam în viitor şi mă cuprindea teama. Cineva-mi arătă drumul spre veşnicie, Aceasta a fost mama!
Poate vă întrebaţi ce-mi dă curaj să sper, Unde găsesc puteri să cânt Osana? Există cineva, care m-aşteaptă-n cer, Aceasta este mama!

ffîmU

91

în Cristos totul e nou

în Cristos totul e nou: Natura-i dumnezeiască, Păcatul este înfrânt, Sufletu-i nutrit să

crească, Numele este de sfânt.
în Cristos totul e nou: Vorbirea este cu har, Faptele se nasc spre bine, Dragostea n-are hotar, Feţele zâmbesc senine.
în Cristos totul e nou: Suferinţa e spre bine, Adunarea e iubită, Cristos odihneşte-n tine, Veşnicia-i fericită.
Jertfa Domnului Isus Ne-a adus vesel mesaj, Ne-a făcut unic cadou. Zâmbitor sau trist obraz, In Cristos totul e nou!

92
CLIPE DE HAR
Genesa
Mă trudesc
Să zămlisesc în mintea mea
Pelicula creaţiei Tale,
Originale.
Văd strălucirea licăritului
In orice stea,
Admir dealurile însorite şi
Orice vale.
Studiez toate făpturile pe care
Le-ai creat
Ordonat.
Ce mult seamănă uneori şi, totuşi,
Sunt unicat!
Florile au parfumul şi coloritul lor,
Diferit.
Te uiţi la ceea ce ai creat şi
Eşti mulţumit.
La sfârşitul operei Tale
Mărețe,
Divine,
M-ai plămădit din pământ şi Duh
Pe mine.
ffîmi
Nu ştiu ce Te-a determinat să *m&* **faci**
om, dar
Sunt minunat,
Seamăn cu Tine.
Prin negura anilor,
Aud cum răsună un ecou
Până aici la noi:
"Nu este bine ca omul să fie singur,
Să fie doi..."
Doamne, s-a întâmplat ceva,
Nu mă mai găseşti?
Cum de Tu ai ajuns să strigi:
"Adame, unde eşti?"
De ce m-ai căutat şi mă cauţi
Mereu?
Oare Te îmboldeşte iubirea?

Oare faptul că sunt
Al Tău?
Vizionez în sufletul meu
Capodopera creaţiei Tale
Noi.
Văd:
Ziua,
Ora,
Minutul,
Clipa,

în care pe cruce,
Curgea Sânge
Şuvoi.
Găsesc şi aici că cel important
Sunt eu.
Pentru mine
Te lupţi,
Te frământi,
Te rogi cu suspine adânci:
"0, iartă-i al Meu Dumnezeu!"
îndrăznesc, mă apropii
şi gângăvesc încurcat,
Confuz:
"De ce ai privirea blândă,
Când eu sunt
Ursuz?
De ce mă iubeşti
Aşa mult,
Când eu sunt rău şi nu vreau
Să ascult?"
îmi dai acelaşi răspuns,
Acelaşi,
De fiecare dată:
"Te iubesc, deoarece
Eşti al Meu,
îţi sunt
Tată!"

Doamne, câtă alinare! ...
Doamne, câtă alinare Pot afla oricând în Tine! Sunt sau nu lumină, sare, Tu eşti zilnic bun cu mine.
De tânjeşte al meu suflet Ori se-neacă în suspine, Doamne, câtă alinare Pot afla oricând în Tine!
Voi sfârşi a fi drumeagul Ce tânjeşte după Soare, Când voi trece la cer pragul Şi-oi lăsa pe veci desagul... Doamne, câtă alinare! ...

Cercetarea de la Cină
Astăzi, îmi fac o nouă cercetare. Privesc în suflet, în sentimente, în minte. "Doamne,

oferă-mi dulcea Ta iertare!", înalţ o rugăciune sinceră, fierbinte.
De fiecare dată când iau Cina Trăiesc o bucurie sfântă, mare, Dar înainte de-a întinde mâna, Astăzi, îmi fac o nouă cercetare.
Da, Doamne, vreau iertarea, de a< IM a, Nu ascult şoapta veche ce mă nun le. Ci proşternut, ca ucenicii-n Galileea, înalţ o rugăciune sinceră, fierbinte.
înalţ o rugăciune sinceră, fierbinte: "Doamne, oferă-mi, dulcea Ta iertare!" Privesc în suflet, în sentimente, în minte. Astăzi, îmi fac o nouă cercetare.
Astfel, eu scotocesc prin tot ungherul Să văd nu Te-am vândut pe-un blid de linte? Când sincer vreau să aflu adevărul, Privesc în suflet, în sentimente, în minte.
Când cercetarea-mi e plină ca Luna, Nu-mi lasă nici un semn de întrebare, înalţ aceeaşi rugă-ntotdeauna: "Doamne, oferă-mi, dulcea Ta iertare!"

Fulg de nea

Jocul stelelor de nea, Create de Dumnezeu, Povestesc trecerea mea; Ca un fulg de nea sunt eu.
Vin de undeva din cer, Cu scop clar pe-acest pământ, Creanga s-o apăr de ger, Pentru grâu să fiu veşmânt.
Viaţa mi-e vremelnicie ... Eu, când Soarele se-arată, Mă topesc, şi-n veşnicie Soarta mi-e continuată.
Să nu credeţi c-am murit, De-n zori nu mă mai aflaţi. Mi-am schimbat starea. Şi-atât! Sunt izvor pentru-nsetaţi.
Uite-aşa din stare-n stare, îl slujesc pe nevoiaş Având bucuria mare: Sunt a lui Cristos urmaş!

Taina zăpezii

Privesc haina pe care a îmbrăcat-o
întreaga Natură.
Nu ştiu unde a ţinut-o până acum, dar e
Albă, pură.
Arată de parcă acum ar fi îmbrăcat-o
Prima dată.
Totuşi, e cea din anii trecuţi,
Imaculată.
Mă întreb: ce se întâmplă, ce are ca
Taină adâncă?
Răspunsul e simpul: pata se dizolvă în sine, iar
Albul revine pe pajişti,
Pe stâncă.
Privesc haina, ce-o poartă acum
Sufletul meu.
Nu este cea care mi-ar plăcea să o port pe umeri
Mereu.
Mă inspir din cărarea zăpezii şi alerg
La cruce.
Topesc toate petele,
Pironesc orice poftă şi tot ce păcatul
Aduce.
Privesc prin credinţă spre cer şi văd cum **vine**
Zăpada,

Mă las nins în adâncuri,
Sufletul se înveşmânta în alb şi începe
Veşnicia,
Parada...
întreaga Natură
Albă, pură,
Prima dată
Imaculată,
Prin taină adâncă
Readuce albul pe pajişti, pe stâncă.
Sufletul meu,
Mereu,
De la cruce
Aduce:
Zăpada,
Veşnicia,
Parada ...

Transformarea unui critic

Astăzi, nu vă mai sunt coleg de breaslă. Deşi aveam ochi critic permanent, Domnul mi-a dat o inimă aleasă. Acuma sunt la critici corigent.
Stăteam în adunare şi-aşteptam Să treacă timpul, să văd ce-o să iasă. Aproape tot ce se făcea, eu criticam. Astăzi, nu vă mai sunt coleg de breaslă.
Mi-ar fi plăcut s-aud mereu, mereu, Mesajul practic, scurt şi elocvent. Eram iubit de bunul Dumnezeu, Deşi aveam ochi critic permanent.

Singur nu aş fi fost nicicând în stare Să schimb natura mea pretenţioasă. Când sincer I-am cerut Lui transformare, Domnul mi-a dat o inimă aleasă.

Nu vreau să spun c-am devenit perfect, Nici c-am uitat ce-nseamnă exigent. De-mi cereţi să văd numai ce-i defect, Acuma sunt la critici corigent.
Acuma sunt la critici corigent. Domnul mi-a dat o inimă aleasă, Deşi aveam ochi critic permanent. Astăzi, nu vă mai sunt coleg de breaslă.

..':..•..

Speranţa stăpânului

îmi adâncesc privirile într-un anume pom.
Pomul ales din grădină.
Cercetez fiecare frunză, ramură,
Tulpină,
îmi imaginez orice rădăcină.
Este:
Mare,
Frumos,
Sănătos,

Dar n-a adus nici o roadă,
Nu mi-a fost de nici un folos.
Mă gândesc la truda ce am investit-o în el,
Cu zel,
La umbra pe care o face,
La pământul ce-1 cuprinde
Degeaba,
La ritualul în care zace.
încet,
Fără să vreau,
începe să mă cucerească
Mânia.
Descurajat,
Bucuria
Mă lasă pradă gândurilor negre

Să mă fure...
Şi mă gândesc la secure.
Clatin din cap,
Trăiesc un adânc "vai!", apoi,
Pornesc în grabă, hotărât să îl tai
Ca pe orice pom neroditor din pădure.
Dar, stai!
Văd un ghiocel care a străpuns
Zăpada şi
înfruntă gerul.
Gândul îmi zboară la
Primăvară...
Va înverzi iar ograda,
Soarele va colinda iar cerul.
Mă uit din nou la pom şi
Nădăjduiesc
Să apară,
Prima oară:
Mugurii,
Florile,
Frunzele,
Roadele.
Speranţa că anul acesta va fi
Rodnic,
Cum este via-n Cotnar,
Mă îmboldeşte să îi mai ofer o
Şansă,
Un an de Har.
Domnul mă ţintuieşte azi cu privirea,
Cercetează mlădiţa mea;
Nu este cum El ar vrea,
Dar făgăduinţa Vierului că mă va lucra

Mai mult,
Dacă voi fi gata de Duhul să
Ascult,
îi reînvie Lui,
îmi reînvie mie
Speranţa,
Că într-o zi o să vie
Vremea
Mugurilor,
Florilor,
Frunzelor,
Roadelor.
Ce mult îmi doresc
Să nu-L las să trudească
Degeaba,
Să nu îl dezamăgesc,
Ci roadă să fie
Sănătoasă,
Frumoasă,
Bogată,
Cum merită din plin
Veşnicul,
Bunul meu Tată.
li

Adevărata dragoste

Este aşa de uşor uneori să spui,
în taină sau în auzul oricui:
"Doamne, dragostea eu Ţi-am oferit-o toată."
Dar, oare, este dragostea adevărată?
Adevărata dragoste este îndelung răbdătoare, Când durerea e mare nu strigă: "Mă doare!"
Adevărata dragoste este plină de bunătate, Nu doar astăzi şi mâine, ci până la moarte.
Adevărata dragoste niciodată nu pizmuieşte, Indiferent cât de mult celălalt izbuteşte.
Adevărata dragoste nu arată spre sine, Ea este mulţumită că poate face bine.
Adevărata dragoste nu zămisleşte mândria, Ea se vede doar slujitorul ce-şi face datoria.

Adevărata dragoste este cuvioasă şi blândă în toate, Şi când cuvioşenia şi blândeţea altora sunt uitate.
Adevărata dragoste nu cultivă mânia, Sinea sa îşi vădeşte, val cu val, bucuria.
Adevărata dragoste nu se bucură de păcat, Ea se bucură de adevărul întreg, curat.
Adevărata dragoste "acoperă totul,
Crede totul, nădăjduieşte totul, suferă totul."
Adevărata dragoste a rămas şi va rămâne mereu, Şi o are doar Dumnezeu şi copilul Său.
Este aşa de uşor uneori să spui,
în taină sau în auzul oricui:
"Doamne, dragostea eu Ţi-am oferit-o toată."

Dar, oare, este dragostea adevărată?

Credo

Am gângurit în leagăn de credincioşi baptişti, Sunt vlăstarul Bisericii cu doctrina curată. Deşi am fost înfruntat aspru de comunişti, M-am botezat, hotărât să trăiesc Scriptura toată.
Astăzi, sunt un tânăr predicator baptist. Brăzdez să avem recoltă frumoasă, bogată. Nu vreau să promovez spiritul critic, negativist, Dar cred că religia baptistă se cere schimbată.
Nu spun că numele ei trebuie schimbat, Nici învăţătura noastră biblică, frumoasă. E necesar să revenim la ce am practicat: Slujirea Domnului cu inimă voioasă.
Găsesc imperativ să recâştigăm
Spiritul de sacrificiu până la jertfa supremă,
Găsesc prioritar să elucidăm:
Vrem credinţă vie sau religie modernă?
M-am născut în familie de credincioşi baptişti. Sunt baptist şi doresc să rămân pân' la moarte. Astăzi, când ne învrăjbesc "noii comunişti", Mă rog pentru un duh nou, de UNITATE.

Cred că e important să reaprindem acum Al misiunii foc pe-al dragostei altar, Să colbuim moto-ul pierdut pe drum: "Fiecare baptist un misionar!"

Trebuie să te naşti din nou!

Ascultă!

Când simţi că păcatul în viaţă Te strânge ca un garou, Ascultă a lui Isus povaţă:
Trebuie să te naşti din nou!
Când vezi că păcatul întruna Te înfăşoară ca un lasou, De vrei să primeşti cununa,
Trebuie să te naşti din nou!
Când crezi că religia te-ajută Să faci din tine om nou, Apropie-te de Isus şi ascultă:
Trebuie să te naşti din nou!
Când vezi că trecutul mizer Se-ntoarce ca un ecou, De vrei să ai dreptul la cer,
Trebuie să te naşti din nou!
De vrei în Cartea Vieţii Să fii trecut drept erou, înainte să vină zorii dimineţii, Trebuie să te naşti din nou!
Ascultă-ţi sufletul când vrea să îţi vorbească, Dar nu-1 forţa să spună ce vrei tu, Lasă omul duhovnicesc mereu să crească, Iar omului cel vechi îi spune: "Nu!"
Ascultă-ţi inima când te trage spre bine, Spre dragoste, spre adevăr, spre cer. Când simţi că omul vechi pulsează-n tine, încătuşează-1 în obezi de fier.
Ascultă-ţi mintea când este condusă De Duhul, prin Cuvântul vieţii scris, Când propria voinţă nu-i supusă, Tu spune vechiului: "Ai fost ucis".
Ascultă-ţi fraţii ce cheamă la unitate, La dulcea părtăşie-n sfânta turmă. Nu-ţi pierde cununa de nestemate Cu batjocoritorii zilelor din urmă.
Ascultă-ţi semenii, doar când le-asculţi durerea, Când vrei spre Golgota să-i direcţionezi, Când vrei să le arăţi unde-i Puterea, Veghează haina să nu ţi-o pătezi!
Ascultă-i pe cei dragi de lângă tine, Când te îndeamnă: "Fii statornic, fii voios!"
Oricât ţi-ar scoate lumea-n cale alt bine, Trăieşte ca Isus, EVLAVIOS!
Să fii soţie bună pentru un păstor înseamnă să iubeşti sincer lucrarea, Să-accepţi că soţul tău e-al tuturor, Şi când e bine, şi când curge jalea.

Să fii soţie bună pentr-un mesager înseamnă să stărui pentru iluminare, Să ceri Duhului Sfânt "mană" din cer, Adusă prin soţul în adunare.
Să fii soţie bună pentr-un om în faţă înseamnă să-1 susţii cu tot ce poţi, Indiferent cât e de sumbru în viaţă. Atunci, apreciat va fi de toţi.

Toate suni doar umbră pe pământ...
Foloseşte înţelept timpul de Har, Cere să fii plin de Duhul Sfânt, Pune-ţi zilnic viaţa pe altar, Toate sunt doar umbră pe pământ.
Dumnezeu ne spune: păcătoşi sunt toţi, Cei ce n-au trecut pe la Calvar, De vrei consecinţele să nu suporţi, Foloseşte înţelept timpul de Har.
Dumnezeu ne cheamă pjin Cuvântul Său: Păstraţi-vă sfinţi până la mormânt! De vrei să răzbeşti când drumu-i greu, Cere să fii plin de Duhul Sfânt.
Slujirea cerută nu-i veşnic uşoară, De vrei s-ardă-n suflet doar cerescul jar, îngrijeşte noul, vechiul las' să moară, Pune-ţi zilnic viaţa pe altar.

Când durerea-i mare, când eşti im ei Aminteşte-ţi de sublimul, divin **legal** Nu lăsa în viaţă-al cârtirii păcat, Toate sunt doar umbră pe pământ.
Toate sunt doar umbră pe pământ, Pune-ţi zilnic viaţa pe altar, Cere să fii plin de Duhul Sfânt, Foloseşte înţelept timpul de Har.

Biruitorii
"Cine are urechi, să asculte
ce zice Bisericilor Duhul":
Ferice de cei ce suferă ca profeţii.
Când Mireasa lui Cristos va umple văzduhul,
Biruitorii vor gusta din pomul vieţii.
"Cine are urechi, să asculte
ce zice Bisericilor Duhul":
Ferice de cei ce plâng cu lacrimi ca rouă.
Când Mireasa lui Cristos va umple văzduhul,
Biruitorii n-or fi atinşi de moartea a două.
"Cine are urechi, să asculte
ce zice Bisericilor Duhul":
Ferice de creştinul curat, vorbit de rău.
Când Mireasa lui Cristos va umple văzduhul,
Biruitorii vor purta un nume nou.
"Cine are urechi, să asculte
ce zice Bisericilor Duhul":
Ferice de cei ce rabdă întreaga viaţă.
vroetui

Când Mireasa lui Cristos va umple văzduhul, Biruitorii vor primi luceafărul de dimineaţă.
"Cine are urechi, să asculte
ce zice Bisericilor Duhul":
Ferice de cel ce-şi face pentru cer salbă.
Când Mireasa lui Cristos va umple văzduhul,
Biruitorii vor purta o haină albă.
"Cine are urechi, să asculte

ce zice Bisericilor Duhul":
Ferice de flămânzii, însetaţii după Cuvântul Meu.
Când Mireasa lui Cristos va umple văzduhul,
Biruitorii vor fi stâlpi în Templul Meu.
"Cine are urechi, să asculte
ce zice Bisericilor Duhul":
Ferice de cei ce-s convinşi că Isus nu-ntârzie.
Când Mireasa lui Cristos va umple văzduhul,
Biruitorii vor sta cu El, pe scaunul de domnie.

Temelia este CHstos

Fiecare în viaţă lucrează, Clădeşte să aibă folos. De vrei ceva ce durează, Zidire ce nu se uzează: Temelia este Cristos!

Indiferent cum arată terenul: Tare, instabil, uscat, apos, Se schimbă versul, dar nu refrenul. Apostolul Pavel păstrează îndemnul: Temelia este Cristos!

Ai grijă, zideşte doar lucruri Ce-nfruntă focul testului, nemilos. De vrei răsplătiri pentru veacuri, în cer de vrei să te bucuri: Temelia este Cristos!

Adevărul simplu, curat: Temelia este Cristos!

Veşnicia nu te-a chemat încă. Dacă vrei viitor glorios, Nu uita, zideşte pe stâncă, Trăieşte divina poruncă: Temelia este Cristos!

Astăzi, privesc în jur şi constat, Un adevăr trist, dureros: Mulţi, foarte mulţi au uitat,

Dialog între creştine

- Ce mă bucur să te văd! Apropo, să te întreb: Soră dragă, ce mai faci, Cu via{a cum te-mpaci?
- Soră dragă, totu-i bine, Domnul este bun cu mine. Business-ul este în floare, în trup, nimic nu mă doare.

Bucurii ne vin şuvoi. Ne trăim viaţa-n doi. Mai avem vreo zi sau două Şi vom fi în casa nouă.

Casa-i lucru minunat, Totul e decomandat. Frumoasă-i bucătăria, Dar să vezi sufrageria!

Ce intim e colţişorul, Unde e televizorul. Soţul a luat color, Nu ca orice muritor.

Ieri au fost şi-au instalat Cablu de la Intersat. Abia aştept, nu mai pot, Să pun mâna pe remote,

Să deschid televizorul, Să văd filmele cu Zorro, Cultura să-mbogăţesc, Cunoştinţa să-mi sporesc.

- Soră, nu te supăra, Eu nu mă pot bucura. Mi-e teamă că-n viitor Cu acest televizor Şi cu posibilităţi o mie, N-o fi timp de părtăşie. Iar în loc de osanale, Vei tot schimba pe canale.

- Soră, poate ai dreptate, Deci nu pleca mai departe. Haide-aici să ne rugăm, Lui să ne încredinţăm,

Să cerem discernământ: Ce-i păcat şi ce e sfânt? Să folosim ce-om avea Numai pentru slava Sa!

Ejcemple clin Scriptură

Am răsfoit Biblia, Cartea Sfântă, Căutând tineri - exemple de urmat. N-a fost nevoie de strădanie multă Şi iată cu plăcere ce-am aflat:

Iosif a fost un tânăr credincios, De o femeie zilnic ispitit. Deşi era ca noi, carne şi os, Credinţa-n Dumnezeu 1-a întărit.

Moise, la început, a refuzat Să facă o lucrare sfântă, mare. Când inima deplin şi-a dedicat, A dus poporul la eliberare.

Lui Daniel nu i-a fost chiar uşor Să spună "nu" ofertelor primite ... Decis de a nu fi pe placul lor, Primit-a revelaţii deosebite.

Estera, ascultând a tatălui povaţă, Dorind poporul său să îl salveze, A mijlocit riscând propria-i viaţă. Putea Tatăl ceresc să o refuze?

Rozariul exemplelor poate continua, Biruitori au fost toţi prin credinţă, întreabă-te, deci, cum e viaţa ta. Vei rămânea model de pocăinţă?

Va fi viaţa ta model frumos Pentru contemporani şi pentru mâine? îl vei reprezenta cu cinste pe Cristos? Aşa vei dobândi gloria care vine!

ffîmii

Dăruire

Măria, în dragostea ei, A cântărit şi-a spart vasul, Dar ucenicii-au fost răi.
Conduşi de necaz, lăcomie, Numit-au jertfirea risipă, Dar n-a fost aşa să fie.
Isus răsplăteşte deplin
Mirul turnat pentru El,
Cu aprecieri şi veşnic destin.

Ideal pentru **copii**

Vlăstarii mei, vreau să vă spun Ce ideal am pentru voi. Nu ştiu de sunt un tată bun, Dar viaţa mea pulsează-n voi.

Colindul meu a cunoscut Şi întristări şi bucurie. De-ar fi să am reînceput, Cu Dumnezeu aş vrea să fie.

Trăirea vieţii cu Isus
Nu prin vedere, prin credinţă,
Mă face să înalţ supus
Pentru voi dragi, sfânta dorinţă:

Doar cu Isus pe-acest pământ Să fie drumeţia voastră. Aş vrea din suflet cerul sfânt Pe veci să fie casa noastră.

Ascultare

Nu fac ce pot,

Nici ce aş vrea.
Eu fac ce mi se spune
De Tatăl,
Şi e drept, socot
Să fac cum pot mai bine.
Nu spun ce ştiu, Nici ce îmi place, Cuvânt ce mi se cere De Tatăl,
De Cristos cel viu, Şi vorbesc cu plăcere.
Iubesc puţin,
Rabd limitat,
Mă rog cu stăruinţă
Să pot ierta,
Să fiu senin,
Să trăiesc prin credinţă.

Nu voi pleca Atunci când vreau ... Când El va spune gata, Voi dobândi Gloria Sa, Cununa şi răsplata.

Rut risipitor

M-am săturat să am mereu, mereu, Imagine de copil devotat. Vreau să trăiesc de-acum de capul meu, Să fac ce cred, cum gândesc numai eu. Dă-mi, Tată, moştenirea mea, acum! Şi am plecat.
Astăzi, trăiesc viaţa ideală, Sunt liber, mă înglod în libertate. Acum, nu dau la nimeni socoteală, Petrec zilele-n birturi, nu în şcoală, Mă bucur de prieteni Şi de toate.
Mi-e greu să cred că e realitate.
Chiar tot ceea ce aveam, am irosit?
Prietenii mă vorbesc pe la spate.
Mă lasă să mă-ndrept singur spre moarte.
Nu am nici roşcove măcar,
Sunt părăsit.
P

Pribeag mi-e gândul acasă la Tata. ^Revăd belşugul, iubirea ce-am lepădat, Mă uit la rănile din mine şi spun: Gata, Mă-ntorc acasă, accept toată plata. Mă pocăiesc şi cer: Fă-mă argat!
întineresc să te revăd, copile drag. O vreme ai fost mort, acum eşti viu. Argaţii te aşteaptă toţi în prag Cu haina nouă, cu inel, perle şirag. Bucură-te de tot ce-ţi ofer, Eşti fiu!

Decizia

Nu ştim de ce plecat-a de acasă, Nici nu ştim sigur unde a plecat, Dar ştim că n-a mai fost prezent la masă în casa tatălui bun şi bogat.
Nu ştim cât timp şi nici nu ştim cu cine A irosit întreaga moştenire, Dar ştim că a rămas singur, cu sine, Prietenii au ajuns amintire.
Nu ştim de ce nu s-a întors imediat Ce s-a văzut în criză, în disperare, Dar, sigur, pocăinţa 1-a salvat, în ciuda-mpotrivirii fratelui cel mare.

Nu ştim, a fost greu sau a fost uşor Să ia decizia-ntoarcerii acasă? Dar ştim că tatăl, iubindu-1 cu dor, I-a dat iertare şi dreptul la masă.

Un lucru frumos ...
Un lucru frumos pentru Domnul Isus Poate face oricine, De-i gata să spargă vasul cu mir, Cu lepădare de sine.
Un lucru frumos pentru Domnul Isus Poţi face oriunde,
Când eşti gata s-arăţi că eşti ucenic Fără a te ascunde.
Un lucru frumos pentru Domnul Isus Poate stârni necaz
în inima celor ce-i tânguiesc pe săraci, Dar fură fără obraz.
Vrei să fii sigur de veşnica răsplătire? Umblă de Duhul condus, Fă zilnic, îmboldit de iubirea creştină, Un lucru frumos pentru Domnul Isus.
Un lucru frumos
- *variantă* -
Un lucru frumos pentru Domnul Isus Poate face oricine, Când e gata să spargă vasul cu mir, Cu lepădare de sine.
Astăzi, mulţi se plâng: este greu Să faci un mic bine, Un lucru frumos pentru Domnul Isus Poate face oricine.
Când aduci o jertfă ce răspândeşte parfum Şi eşti criticat sau privit de sus, Urmează-ţi drumul spre cer, cu cei înţelepţi, Fă zilnic în lumea celor nedrepţi Un lucru frumos pentru Domnul Isus!

Rugăciune
Tată,
Sunt copleşit de felul în care lucrezi:
înţelept.
îmi oferi ce doresc, uneori ce
N-aştept.
Intervii atunci când
Te chem
Sau atunci când vrei să-Ţi descoperi
Gândul suprem.
Privesc atent, fericit,
La felul în care
Ţi-ai împlinit în viaţa mea
Planul Tău
Bun, plăcut şi desăvârşit.
Tată,
Sunt copleşit de tristeţea ce mă
Cuprinde.
Uneori, peste tot ce mi-ai dat,
Uitarea se întinde.
Devin morocănos şi încep să

Cârtesc,
Nu mai am răbdare şi de dragostea Ta
Mă-ndoiesc.
Nu am timp să ascult

Nici puţin şi nici mult
Cuvântul ce-mi vorbeşte clar,
Răspicat:
Dumnezeu e acelaşi,
Nu S-a schimbat,
Te iubeşte şi astăzi,
Ca ieri,
Ca atunci când pe Golgota te năştea
în chinuri mari, în
Dureri.
Tată,
Sunt copleşit de natura mea
Cea veche,
De o răutate cumplită,
Fără pereche.
Mă îndrept din nou spre Tine
Cu pocăinţă,
Nu vin prin merite personale, ci
Prin credinţă.
Mă copleşeşti cu iertarea

Ce-mi dai,
Cu bunătatea şi răbdarea
Ce o ai,
Cu felul în care mă rescrii
Mereu,
în dumnezeiescul, nobilul plan
Al Tău,
Prin locul Fiului în care
Mă aşezi,
Mă odihneşti...
Mă copleşeşti de felul în care lucrezi
Tu, Cel care Eşti.

închinarea o primesc doar Eu!

Am fost ispitit să mă închin la semeni Crezând că am trebuinţă de sprijinul lor, însă am aflat că oamenii te-nşală. Numai Domnul este Ajutor.
Am fost ispitit să mă închin la lucruri Crezând că şi ele mă fac fericit, însă am aflat că numai Domnul Poate dărui starea de mulţumit.
Am fost ispitit să mă închin naturii Crezând că ea este cea care dictează, însă am aflat cu bucurie Că doar Domnul binecuvântează.
Am fost ispitit să mă închin în fire Considerând că sunt omul înţelept, însă am văzut "deştepţi" ca mine îmbrăcaţi în giulgiu, cu mâinile pe piept.

Am fost ispitit să mă închin la îngeri Dat fiind că îl slujesc pe Dumnezeu, însă am aflat Cuvântul care scrie: "închinarea o primesc doar Eu!"
Ceea ce-am văzut şi ceea ce-am aflat Din şcoala vieţii şi Cuvântul Său, M-au făcut să hotărăsc definitiv: închinarea I-o ofer numai lui Dumnezeu.

Identitate
Cine sunt eu?
0 mână de lut
în care Tatăl a tăinuit
Duhul.
Am fost fericit atunci,
La-nceput,
Dar sedus de visări, de păcat,
Am pierdut
Edenul curat,
Fericirea,
Belşugul.
Cine sunt eu?
Un rob ce mă zbat
Să fiu mântuit
Prin Lege.
Dar firea sălbatică şi
Orice păcat
Mă-ncleştează mai strâns,
Mă găsesc mai legat
De patimi,
De pofte,
De fărădelege.

Cine sunt eu?
Un fiu fericit
Care stă cu Tatăl la masă.
Prin Harul Golgotei
Am fost mântuit,
Prin Duhul cel Sfânt sunt
Călăuzit
S-ajung în veşnicia
Slăvită,
Aleasă,
Pentru Mire,
Mireasă!

Veşnicia-ncepe de la Cruce

Cel ce-şi albeşte hainele la Cruce Va adormi spre Viaţa din Cetate. Acolo nu-1 răpune-a doua moarte, Ci desfătare Regele-i aduce.
Cel ce-şi albeşte hainele la Cruce, Va câştiga dreptul la pomul vieţii. Acesta va rodi etern, spun exegeţii, Iar frunzele-alinare vor aduce.
Să nu uităm, în alergarea vieţii, Că tot păcatul înșală, seduce. Vrem Gloria în zorii dimineţii? Să împlinim ce spune Isus şi profeţii: îţi spală zilnic hainele la Cruce!

întoarce-te la cei dragi

De ce se-ntoarce rândunica la acelaşi cuib, Deşi este ascuns multor priviri?... Oare neştersele ei amintiri?

De ce se-ntoarce rândunica la acelaşi cuib, Deşi poate e tristă amintirea sa?... Oare dorinţa de a nu-1 lăsa altora?
De ce se-ntoarce rândunica la acelaşi cuib Deşi-1 poate găsi oricând surpat?... Oare dorinţa de-a-1 face ca altădat'?
De ce se-ntoarce rândunica la acelaşi cuib, Deşi stăpânii casei n-au fost buni?... Oare crede în veşnice cununi?
De ce se-ntoarce rândunica la acelaşi cuib,
Deşi copiii ei sunt în alt loc? ...
Oare convingerea că "familia" nu e joc?
143
De ce se-ntoarce rândunica la acelaşi cuib? Există un răspuns şi el va fi mereu: Aşa a plămădit-o Dumnezeu.
Tu, familist, ce hăituit eşti, deseori, S-apuci cărări greşite-n viaţa ta, Tu nu uita, ai fost creat în zori,
Să te-ntorci zilnic, pe senin sau nori,
La cei iubiţi, în familia ta,
Cum se întoarce rândunica an de an,
La cuibul de sub streşina umbrită de castan.

144
CLIPE DE HAR
Păstorul cel bun
O lumină bună
MI.
Păstorul cel bun este Domnul Isus. El intră în staul, nu peste gard, ci pe uşă. îşi cheamă oile Sale pe nume şi ele, supus, îi calcă pe urme, îl iubesc, îl ascultă.
Păstorul cel bun este Domnul Isus. El apără oile Sale de hoţi şi duşmani. Prin moartea Sa, viaţă oilor le-a adus Şi nimeni nu le-o va lua, fie ei cât de tari.
într-o zi, El va strânge toate oile laolaltă. Le va duce pe toate în staulul nou, de sus, Le va da fericirea, dreapta, veşnica răsplată Şi vor rămâne cu El, Păstorul cel bun, Isus.
0 lumină bună,
Odată aprinsă,
Nu poate fi uşor
De vifor,
De furtună, stinsă.
Cu toate că vântul
Bate,
Valul
Izbeşte,
Ea arde mereu, şi încet
Se topeşte.
Un creştin Devotat
Luminează mereu. El trăieşte Curat.
Şi când este greu Se topeşte încet, Dar în loc de apus, Renaşte în cer Lângă Domnul Isus.
146
CLIPE DE HAR
Luceafărul
Luceafărul strălucitor de dimineaţă Nu are început şi nici sfârşit. Deşi a-mbrăcat lut la Betleem, în ceaţă, El e din infinit, în infinit.
Luceafărul strălucitor de dimineaţă A colindat praful cărării noastre, Să lase-o pildă,

model de viaţă, Pentru acei ce vor "zbor printre astre".
Luceafărul strălucitor de dimineaţă A fost crucificat între tâlhari, Ca prin această "operă ciudată" Să revenim acasă, să nu fim hoinari.
Luceafărul strălucitor de dimineaţă A răsărit în dimineaţa învierii. Şi chiar de preoţii-au minţit pe faţă, L-au prezentat apostolii, străjerii.
Luceafărul strălucitor de dimineaţă Şi-a luat din nou locul între sori, Iar când va reveni, în ziua cea măreaţă, îşi va lua Mireasa şi-o va purta pe nori.

Calea deschisă la cmce

Ce folos are omul De sănătatea ce-o are Sub soare, Dacă lucrează, Mănâncă; Mănâncă, Lucrează, Trăieşte ritualul Şi moare?

Ce folos are omul
De înţelepciunea ce-o are
Sub soare,
Dacă gândeşte,
Planifică,
Investeşte,
Adună profitul,
Repetă circuitul
Şi moare?
Ce folos are omul De viaţa de aici,

Sub soare,
Dacă prin tot ce face,
Prin tot ce răzbeşte,
Doar scade sau
Creşte
Şi moare?
Ce folos are omul
Sub soare,
Dacă are de toate,
Trăieşte în chefuri,
Ospeţe,
Nu trebuie să muncească,
Nu se chinuie să înveţe?
Dar vine o zi când
Totul se curmă,
Fericire, durere,
Le lasă în urmă
Şi moare!

La cruce,
Pentru acela ce vina
întreagă-şi aduce,
O lasă acolo,
Cere iertare
Şi pleacă urmând
Divina povaţă,
Veşnicul Soare.

El se mută în veşnicie,
Nu moare!
Există o cale,
Doar una,
Care te duce
Spre cer,
Spre viaţă.
Este calea deschisă

IM
?f oartea e un câştig
Uoada Duhului
Pentru creştinul viu, moartea e un câştig. Deşi de cei dragi e grea despărţirea, Noi părăsim lacrimi, prieteni, frig, Fiind chemaţi de-o năzuinţă: nemurirea.
Adesea-n faţa morţii inimile strig', Imploră prelungire şi când e grea trăirea. Pentru creştinul viu, moartea e un câştig, Deşi de cei dragi e grea despărţirea.
Cristos ne-aşteaptă-n cer cu veşnica răsplată. Acolo, credincioşii în jurul Lui se strâng, începe sărbătoarea, iar jalea e uitată. Chiar dacă jos în vale sunt inimi care-1 plâng, Pentru creştinul viu, moartea e un câştig.
Roadă Duhului este:
Dragostea,
Pentru fiecare fiinţă,
Bucuria,
în orişice-mprejurare,
Pacea,
Chiar dacă tulburarea e mare,
îndelunga răbdare,
Acolo unde răsare greu pocăinţa.
Roadă Duhului este:
Bunătatea,
în ciuda zvâcnirilor celui rău,
Facerea de bine,
Tuturor celor ce sunt în necaz,
Credincioşia,
în împlinirea planului Său,
Blândeţea,
Şi atunci când suntem scuipaţi pe obraz.

Roadă Duhului este: înfrânarea poftelor,

V,
Prin pironirea firii
Pe cruce,
Lângă Domnul Isus care,
Drept semn al iubirii,
Prin propria-I moarte
Aduce
Tuturor fraţilor Săi
Viaţa şi tainele nemuririi.

Deschide uşa inimii
în faţa uşii inimii tale,
Murdară,
Stricată,
Aşteaptă Domnul Isus,
Salvatorul.
Aşteaptă...
Să bată?
Ar vrea să intre,
Să cineze cu tine,
Să transforme
Necazul în bucurie,
Răul în bine.
El doreşte să-ţi schimbe:
Natura,
Gândirea,
Vorbele,
Faptele,
Căminul,
Destinul!
Să înălbească petele vieţii tale
Toate,
Să-ţi dăruie mântuirea,
Să-ţi înlăture chinul,
Să te învie din moarte.

La uşa inimii tale,
Murdară,
Stricată,
Aşteaptă Domnul Isus
Aşteaptă şi...
îndrăzneşte să bată.
întreabă-te astăzi,
Pribeag muritor,
Ce lanţuri
Te leagă?
De ce nu deschizi a uşii
Zăvor?
De ce nu-L primeşti pe
Isus cel viu
Să-ţi deschidă
Izvoare de apă,
Să-ţi aducă
Belşugul
în al vieţii
Pustiu?
La uşa inimii tale
Murdară,
Stricată,

Aşteaptă Domnul Isus,
Aşteaptă şi...

Nu conteneşte să bată.
Ascultă bătăile Lui
Călduroase,
Insistente.
Ascultă glasul Lui blând de
Tată.
Deschide uşa inimii larg,
Zâmbeşte
Şi viaţa ta va fi
După a Lui
Transformată,
Divinizată!

'Stamparăţi la acelaşi Iz-Oor
Privesc de pe culme la pârâul ce curge
Prin vale.
Spre el se îndreaptă, alergând sau mergând
Agale,
Tot soiul de sălbatice şi domestice
Vietăţi.
Ce tainice curiozităţi!
Ele vin cu acelaşi imbold:
Vin să se-adape
Cu limpezi şi cristaline,
Proaspete ape,
Dar, sigur, nu ştiu nimic de
Iubirea AGAPE.
Mă uit la ceea ce urmează şi
Când văd duşmănia, tresar.
Repede mă gândesc la noi,
La popor.
Celelalte făpturi nu au habar,
Dar cum e posibil ca bând din
Acelaşi izvor,
Oamenii să trăiască în ură,
Să se sfâşie până mor?
ir.y
Din vale, privesc
La Pârâul ce curge sus pe Golgota,
Pe culme.
Aici vin să se-adape oaie cu oaie,
Nu turme.
Ele pleacă de acolo cu Dragostea, cu Viaţa
Ce nimeni nu poate s-o curme.

Să cobor de pe cnice?
Prin deschizătura îngustă
A unei jaluzele,
Provocată de lipsa unităţii între
Vergele,
Se strecoară o rază de soare
Fără culoare.
La lumina ei întunericul păleşte,
Se chirceşte,
Fuge,
Dispare.
în schimb, încep să apară
Toate petele pe care nu le-am văzut.
Bunăoară:
Cenuşa din gura sobei
împrăştiată,
Fiecare încălţăminte şi haină
Aruncată,
Faţa de masă plină cu urme vechi
De cerneală,
Pereţii cu mucegai şi noi pete
De umezeală.
într-un cuvânt, văd tot ce
Este frumos.
Dar şi toate lucrurile ce sunt aruncate,
întoarse pe dos.
Deoarece sunt lucruri ce sigur
Nu-mi plac,
Mă gândesc adânc:
Ce să fac?
Să repar jaluzelele,
Să ucid raza soarelui
Nemilos?
Sau
Să deschid larg fereastra,
Să fac curăţenie,
Să fac totul frumos?
Prin deschizătura provocată de
Propria-mi răstignire,
Cu Cristos
Pe Calvar,
A apărut
în vasul vieţii mele
De lut,
Raza Soarelui
Sub formă de cruce.
Aceasta aduce
La lumină vechiul altar
Din care altădată ieşeau
Flăcări de Har.

îl văd acum:

Dărâmat,
Prăfuit,
Părăsit.
Cu vasul de lut
Ciobit
Mă întreb serios:
Să cobor de pe cruce,
Să zdrobesc raza Soarelui milenar
Sau să pun mâna
Să reclădesc al Vieţii altar?
Prin fisura provocată De propria-mi răstignire Cu Cristos Pe cruce,
Intră o rază de soare. Aceasta Adevărul aduce. Ea luminează altarul Unde focul şi jarul Mă mistuie ca jertfă, Aducându-mi din nou întreg harul!
Kil
Aminteşte-ţii
-Tată,
Am pentru Tine un mic,
Simbolic cadou.
Ca valoare este
Neînsemnat,
dar provine din sufletul meu,
Iubitor, devotat.
Te rog să nu Te împotriveşti.
Să-1 primeşti
Şi să faci cu el ce doreşti.
- Frate,
Cum ţi-ai permis să iei
Ce-i al meu?
Lucrul acesta l-am dăruit eu
Tatălui meu.
Vreau să fie al Lui,
Să-1 păstreze mereu
Şi să nu îl dea
Nimănui.
- Fiule, Cred că ştim

Amândoi:
Ce fac Eu cu ce-Mi dai
Mă priveşte pe Mine şi
Nu pe noi.
Dacă vreau ca ce-Mi aparţine să dau
Fratelui tău,
Aminteşte-ţi:
Tu Mi-ai dat Mie,
Lui i-am dat Eu!
Crede că eşti iertat!
în drumul căutării tale insistente

După fericire,
Ai întrebat oameni,
ai urmat ritualuri,
ai adoptat noi religii,
Trăire libertină şi
Viaţa de mănăstire.
Ai încercat,
necurmat,
Tot ce urechea a auzit,
Tot ceea ce mintea ta a primit
Şi totuşi, fericirea a fost
Trecătoare,
Amară,
Un mit.
4|s|
în drumul căutării tale insistente
După fericire,
Opreşte-te astăzi
La Golgota.
Aruncă la cruce o atentă
Privire.
Priveşte în sufletul

Celui ce în chinuri Se stinge,
Mijlocind cu adânci, mari suspine:
"0, iartă-i, Tată,
Oferă-le fericirea!"
Şi crede că te-a inclus şi pe tine.

Doar pentru Tine

Buchete frumoase
De flori,
Mantii ţesute
Din nori,
Acrobaţii de
Condori,
Cântări de-adorare
în zori,
Zâmbete de copii
în sori,
Cununi de veşnice,
nevisate
Splendori,
Viu mozaic de
Culori...
Lucruri auzite,
Văzute,
Vise nespuse...
Toate sunt pentru Tine,

Isuse!

Meditaţie

Uneori,
Stau şi admir,
în zori,
Două vaze cu flori
De diferite mărimi şi culori.
Ştiu că una are flori
Naturale,
Cu vii petale,
Iar cealaltă
Este natură moartă.
Privesc,
M-adâncesc,
Stau şi măsor:
Cât e de asemănător
Falsul de adevăr!
Nu îl poţi desluşi uşor.
E greu să dezlegi misterul...
Au aceeaşi formă,
Aceeaşi culoare,
Dar falsul nu simte,
Nu învie,
Nu moare,
Nu se bucură de lumină,
De căldură,

De soare.
Nu tremură de ger,
Ploaie,
Frig;
Cere mereu, dar nu aduce
Nici un câştig.
Nu răspândeşte mireasma de viaţă,
Nu se veştejeşte,
Nu îngheaţă.
Aşa e creştinul udat,
Dar nu botezat,
Spăşit,
Dar nu convertit,
Senin,
Dar nu de Duhul plin.
El nu trăieşte întru Cristos,
Nu simte cu cei de jos,
Nu moare
Pe a jertfei cărare,
Dar nici nu învie

în ziua ce o să vie.
întreabă-te astăzi
De Duhul ajutat:
Eşti creştin fals
Sau adevărat?
Apoi, cu gânduri curate,
Aşează-te-n vaza Mâinilor Lui
Delicate,

Cu sânge pătate,
Străpunse de piroane
Grosolane.
Soarbe din izvorul vieţii pe cruce
Deschis
Şi înfloreşte acum
Pentru veşnicul paradis!

Revenire

N-am crezut c-o să mai scriu
Versuri, bunăoară,
Dar atunci când Har divin
Vine şi te umple
Plin,
Tu nu poţi decât să taci,
Să asculţi şoptirea,
Iar apoi să glăsuieşti
Ce ţi-a spus
Iubirea.
Aşa am ajuns din nou Să mă lupt cu versul... Azi mă bucur c-a învins Cel viu, Fără de hotar, Care adaugă Har Tuturor celor smeriţi întru înălţare Spre El, Sfântul Soare.

Şi mai multa roadă

Sfârşitul unui an

La acest început, când planific crezând Că o să răzbesc prin a vieţii paradă, Mă gândesc la Isus, la cuvintele Lui, Şi-mi planific s-aduc şi mai multă roadă.
N-aş vrea să mă plâng de anii trecuţi, Nici c-am fost leneş, lumea să creadă. Privind de acum la un alt sfârşit, Mi-ar place s-arăt şi mai multă roadă.
Cercetând, constat că sunt mic, limitat. Strădaniile mele n-aduc roade degrabă, De-aceea mă rog, stăruiesc ne-ncetat: Doamne, dă-mi Tu şi mai multă roadă!
Ancorează-mă iar în Cuvântul Viu, Nu mă lăsa leneviei pradă, Umple-mă, Doamne, de Duhul Sfânt, Dă-mi zilnic, Isuse, mai multă roadă.
O, da, într-o zi va fi un SFÂRŞIT ... Aştept acea zi ca pe o dovadă Să arăt lumii-ntregi că nu am greşit Aducând lui Isus şi mai multă roadă.
Sfârşitul unui an este Un prilej de cercetare, în care
Pot vedea răul şi Binele făcut. Pot deosebi Duhul din mine, De lut.
Sfârşitul unui an este Un prilej de mulţumire, Prin care înalţ Adevărul şi Iubirea cerească. Omagiez Viaţa, Cer ca Lumina să Crească.
Sfârşitul unui an este
Un prilej de pocăinţă

Adâncă,
Că nu am clădit doar

Pe Cristos, pe Stâncă. Este timpul în care Ne cerem iertare Mic şi mare.
Sfârşitul unui an este Un prilej de dedicare Al tuturor, In vederea slujirii. Apoi, cu o inimă mare, Aduc adorare Lui Isus, Veşnicul Soare.
mmm
iv:t
Crăciunul de azi
Acest Crăciun nu este-o întâlnire Cu îngerul sau corul ce răsună. El este un prilej de amintire Că nouă ni s-a dat Vestea cea Bună.
Acest Crăciun nu este-o părtăşie Cu Iosif, cu Măria sau păstorii. El este un prilej de veselie Cu Domnul şi cu toţi colindătorii.
Acest Crăciun nu este-o închinare A magilor veniţi din răsărit. El este un prilej de adorare Adusă de cel sfânt şi mântuit.
Acest Crăciun nu e doar amintire, Nu-i doar trecut din file-ngălbenite. El este un prilej de mulţumire Pentru prezent cu zile hăruite.

Acest Crăciun nu-i doar o sărbătoare Cu băutură şi mâncare multă. El este un prilej de cercetare: Oare pe Domnul inima-L ascultă?
Acest Crăciun nu-i zi de veselie Ce se încheie în clipa ce vine. El e prilejul ce-ţi oferă ţie Să-L ai pe Isus, să Se nască-n tine.
Fă, Doamne, din această sărbătoare Ocazie de multă mulţumire, Din orice inimă scoate-osanale Pentru Isus şi pentru mântuire!
Pune, Doamne, strajă gurii mele!
Pribegind pe calea către cer, Ţintind să mă-nalţ mai sus de stele, Cu nădejde îndrăznesc să-Ţi cer: Pune, Doamne, strajă gurii mele!
Pune-mi, Doamne, strajă peste gură, Când am har şi îmi dai biruinţă, Nu cumva să îi condamn cu ură Pe cei încercaţi prin suferinţă.
Pune, Doamne, strajă gurii mele! Crede-mă, singur nu pot să tac, Când mă treci prin suferinţe grele ... Altfel, Doamne, cum să-Ţi fiu pe plac?
Pune, Doamne, strajă gurii mele Pentru întreaga mea vremelnicie! Fă să tac când linişte se cere, Să cuvânt doar când îţi place Ţie.
Tu ştii, Doamne, gândul meu spre bine, Tu-mi ştii, Doamne, temerile grele. Pentru-acum şi ceasul care vine, Fii Tu, Doamne, straja gurii mele!

O nouă Românie!
Astăzi,
Cu sufletul amărât şi rănit,
Am hotărât să mă rog lui Dumnezeu
Pentru ţară.
Doamne,
Opreşte declinul României! Să nu mai slăbească, Să nu agonizeze, Să nu moară.] 1
Nu ne lăsa, Doamne, Să coborâm vertiginos Spre abis,

Aştept îndurare divină,

Multă.
Inima, ochii, urechile,
Stau şi ascultă
Bătăile inimii Tale
Pentru ţară.
Hotărăşte, Doamne,
Să nu moară!
Dă-i, Doamne, viaţă să trăiască,
Să înflorească ...
Ajută-ne, Doamne, cu bunătatea
Caracteristică Ţie,
Dă-ne, Dumnezeule bun,
O nouă Românie!
întoarce-ne spre bine, Spre frumos, Spre Tine, Spre Paradis.
Astăzi,
Cu nădejde în suflet,

i«

Binecuvântează, Doamne, România!

Stând în post §i rugăciune pentru ţară Te rugăm, Părinte, cercetează glia, Dă-ne Harul Tău de-odinioară, Binecuvântează, Doamne, România!

Binecuvântează, Doamne, România, Cu lacrimi fierbinţi, de pocăinţă, Noi să ne mărturisim ticăloşia, Tu să-aduci iertarea prin credinţă!

Binecuvântează, Doamne, România, Cu *prezent* frumos şi liniştit, Să putem cunoaşte bucuria, De la răsărit la asfinţit!

Binecuvântează, Doamne, România, Cu copii cuminţi şi sănătoşi, Care cresc iubind împărăţia Şi-o mărturisesc, nu sunt fricoşi!

Binecuvântează, Doamne, România, Cu feciori şi fete înţelepte, Care ştiu ce-nseamnă omenia Şi iubesc umblarea pe căile drepte!

Binecuvântează, Doamne, România, Cu familii nobile şi sfinte, în care domneşte armonia, Unde eşti cinstit Tu, ca Părinte!

Binecuvântează, Doamne, România, Cu bătrâni cărunţi şi ocrotiţi, Din care emană bucuria Că nepoţii lor sunt fericiţi!

Binecuvântează, Doamne, România, Pe-orice masă dă belşug de pâine, Adu, Doamne, -n ţară veselia Pentru orice, azi! Iar pentru mâine,

Binecuvântează, Doamne, România, Cu un viitor strălucitor, Să nu ne mai vindem omenia, îmbrăcând haina de cerşetor!

Binecuvântează, Doamne, naţiunea, Cum îţi spune inima de Tată, Dă-ne însă şi înţelepciunea, Să nu Te uităm ca altădată!

Stând în post şi rugăciune pentru ţară, Te rugăm, Părinte, cercetează glia, Dă-ne Harul Tău de-odinioară, Binecuvântează, Doamne, România!

Ce folos?

Ce folos de anii tinereţii, Ce folos de experienţa vieţii, Ce folos de un sfârşit frumos,

Dacă nu ai veşnicia cu Hristos?
Ce folos că ai casă frumoasă, Ce folos că ai belşug pe masă, Ce folos de-o căsnicie bună, Dacă-n cer nu ai nici o cunună?
Ce folos să ai avere multă, Ce folos că lumea te ascultă, Ce folos că eşti aplaudat, Dacă de păcat nu eşti iertat?
Ce folos dacă ai sănătate, Ce folos că te descurci în toate, Ce folos că ai fost premiat, Dacă Dumnezeu nu te-a-nfiat?

Ce folos dacă ştii de Zacheu, Ce folos că ştii de Dumnezeu, Ce folos de Cuvânt ascultat, Dacă nu te hotărăşti să fii salvat?
Astăzi eşti chemat la pocăinţă, Isus te îndeamnă la credinţă, De-mplineşti acum Cuvântul Său Te vei naşte fiu de Dumnezeu!

E primăvară iar

Doamne Isuse, a sosit primăvara Din nou! Ce mister, Ce bucurie, Totul e proaspăt, Totul e nou.

.^

Soarele
îşi oferă strălucirea
Zâmbitor,
Dând viaţă
Din belşug
Tuturor.
Cântul păsărilor este real, Nu ecou,
Ne trezeşte în zori, îl gustăm la amiaz', Şi-1 savurăm în amurg. Doamne, ce repede Clipele frumoase se scurg.

IKf»
Florile cu diferite parfumuri, De diferite mărimi şi culori, Au umplut grădinile, Câmpul şi piaţa.
O grădină lucrată bine,
Pentru sămânţa Cuvântului,
O livadă curăţată de Tine,
De uscăturile şi răvăşelile vântului.
Mă rog, Doamne, Ca Duhul de primăvară, Duhul Tău proaspăt, Curat şi înmiresmat Să-mi umple viaţa.
Vreau de astăzi, Chiar de acum, Să fie primăvară Şi-n mine. Să nu mai fiu sloi, Sau om de zăpadă, Nici măcar noroi.
Fă-mi, Doamne, sufletul Alb ca cireşii de mai, Ca florile proaspete, vii, Pe care, atunci când le tai, Le aşezi cu grijă înaintea Ta Pe vecie, în vaza vieţii, în Rai.
Fă, Doamne, din sufletul meu
O pajişte verde,
Plină cu parfum, culoare şi flori,
Un parc îngrijit de Tine,
Din zori până-n zori,

Secretul meu

"Mulţumire pentru mama

Am fost un copil cuminţel. Isprăvile, eh, se adună ... Dar vreau să devin mai bun Pentru mama mea bună.

Isuse drag, vreau să îţi mulţumesc Pentru o mamă gingaşă ca mama. Deşi o supăr câteodată ... Des! Ea-i răbdătoare şi-mi alungă teama.

Sunt un băiat plin de viaţă. Faţa mi-e zâmbitoare. Vreţi să-mi cunoaşteţi secretul? Am mamă iubitoare!

Isuse drag, ajută-mă s-ascult, Să o iubesc pe mama-ntotdeauna, Ea să-mi vorbească zilnic din Cuvânt, Tu să-i îmbogăţeşti mereu cununa.

Nu ştiu ce credeţi voi, Dar vă spun cum gândesc eu: 0 mamă cum e a mea, Frumoasă şi unică stea, E darul lui Dumnezeu!

Dumnezeu iubeşte pe copii
Şi le face daruri multe, mii,
însă darul cel mai preţios
Este-o mamă ce-L iubeşte pe Cristos!

Haina credincioasă

\m

Puzzle

0 mamă care are sufletul salvat Este model pentru ai ei copii Le-arată practic cum trăieşti curat în lumea cu murdari şi murdării.

Am hotărât ca azi
Să culeg din lumea-mi răvăşită şi dezorganizată,
Bucăţile unui tablou unic, deosebit,
Tablou care strălucea altădată ...

0 mamă ce pe Domnul îl iubeşte Sacrifică şi rabdă mult în viaţă, Se-ncrede în Isus, îl preamăreşte Şi despre El dă fiilor povaţă.

0 mamă care îl ascultă pe Isus înalţă zi şi noapte rugăciuni. Ea cere Domnului un duh supus, Convinsă că doar El face minuni.

O mamă care îl aşteaptă pe Isus Le spune celor dragi de veşnicie, îndreaptă inimile lor în sus Şi-ncearcă tot acolo să le ţie.

Am început să aşez cu grijă şi cu spor,
la locul lor,
fiecare bucată de lut prăfuit,
încercând să refac o imagine vie,
nu de marmură,
nici de granit.
Cum mi se părea normal, am pornit
Grăbit,
De la o faţă blajină, frumoasă,
Mai fină ca cea mai scumpă mătasă.
Am aşezat cu grijă pe ea, Acolo unde trebuia, Doi ochi senini De un albastru ca cerul,

101
Cu priviri ce înalţă dreptatea şi Adevărul.
Apoi am căutat cu tumult
Urechile ce m-au ascultat cel mai mult
Şi mai bine,
Chiar şi atunci când vorbele rămâneau
nerostite în mine.
Undeva, deasupra bărbiei, am aşezat buzele care Mi-au adus mereu mângâiere, bucurie şi alinare, Acele buze care mi-au vorbit prima oară despre viaţă şi cer, Buzele care m-au îndemnat ne-ncetat să sper.
Căutând prin mulţimea lucrurilor de timp răvăşite, Am aflat şi două mâini calde, neobosite, Două braţe care m-au schimbat, legănat, îmbrăcat, Două palme care m-au hrănit şi m-au sprijinit De la primul meu gângurit.
Cum tabloul ce se contura trebuia întregit,
Am căutat şi două picioare,
Nu m-a interesat cât era talpa de mică sau mare,
Nu m-am uitat nici la formă şi nici cum se leagă
de trunchi,
Ci m-am uitat atent la genunchi.
Am ales, convins că nu greşesc,
Picioarele cu genunchii bătătoriţi
De îngenunchere,
Din zilele şi nopţile de veghere,
Când se înălţau rugăciuni pentru un copil
Care să crească sănătos, înţelept, îndrăzneţ,
Dar umil,
Un copil care să iubească munca, semenii, Biserica,
Cuvântul,
Dar de orice mai presus,
pe Domnul Isus.
Când toate cele menţionate
Au fost la locul lor aşezate,
Am remarcat, cum deja smeriţi
Intuiţi,
Că tabloul început
Din forme de lut,
era rece ca de gheaţă,
nu avea nici un pic de viaţă.
Cum amintirile au început să-mi revină, Am primit mult dorita, necesara lumină.

193

Am scotocit atunci cu disperare Până ce am găsit o inimă, o inimă mare, caldă şi sângerândă, o inimă plină de energie, dar blândă. Am luat-o cu grijă în palme, Am mângâiat-o, am sărutat-o Şi-am pus-o atent la locul ei.

Incitaţie la Cină

Acesta este Trupul Meu, Deci binecuvântaţi. Apropiaţi-vă de El, Luaţi mâncaţi!
Atunci, cum se întâmplă de obicei,
Am remarcat
Că întregul tablou s-a schimbat.
Acum ceea ce era înaintea mea
A devenit o făptură vie,
cunoscută, frumoasă, drăgăstoasă,
Şi, fără prea mult efort,
Mi-am dat seama
Că în tabloul din faţa ochilor mei
Era Mama!
Mama mea,
Şi mama copiilor tăi,
Mamă!
Acesta Mi-e sângele sfânt. Faceţi la fel
Toţi cei intraţi în Legământ: Să beţi din el!

ÎTat bine ...

Familişti încercaţi

Cu Domnu-i bine orişiunde, Fie în munţi, fie pe văi, Dar mult mai bine e cu Domnul La tine-acasă cu ai tăi.

Cu Domnu-i bine orişiunde, Şi-n sărăcie şi-n belşug, Dar cel mai bine e când Domnul Te ţine cu mâna pe plug.

Cu Domnu-i bine orişiunde, Şi-aicea jos sunt bucurii, Dar e mai bine atunci când Domnul Ne duce-acasă-n veşnicii.

De multe ori m-am frământat, Am încercat răspuns să aflu De ce-aveţi atâtea discuţii, De ce mulţimi de rezoluţii, Dar sufletu-i tot tulburat?

Am înţeles că, deseori,
Chiar dacă-i greu să recunoaşteţi,
Vinovăţia este-n voi,
Că nu vă duceţi amândoi
La tronul Harului în zori.

în alte zile de-ncercare, Când sunteţi sfinţi, n-aveţi păcat, Domnul vă dă experienţă, C-atunci când vine vreo urgenţă Să legaţi rana care doare.

Vreţi să fiţi mai apropiaţi Vreţi înţelegere mai bună? Atunci veniţi în umilinţă, Să cerem har cu stăruinţă Şi pentru noi, şi pentru fraţi.

Vis spulberai?

Nu mai pricesc înapoi

Te aşteptai ca revederea voastră Să îţi aducă multă bucurie, însă n-a fost aşa frumoasă. Cum consideri asta, tragedie?

Aşteptai ca darurile aduse Să primească-un mulţumesc frumos, Dar alte cuvinte au

fost spuse. Vei rămâne pururi mânios?
Doamne,
M-am găsit căutând binele şi frumosul
Privind în urmă
Scormonind în trecut
Nu Te învinuiesc pe Tine, dar
Nici eu nu am vrut.
Bănuiesc c-am ajuns aici
Din neveghere,
Iar acum culeg roadele
Cu amar şi durere.
Aşteptai o viaţă sfântă, nouă, Plină de pace şi de siguranţă, însă ţi-au frânt inima-n două. Vei abandona a ta speranţă?
O, Isuse, alină durerea Visării ce nu-i realitate. Te rog, dă Tu fraţilor puterea Bucuriei de-a le duce toate.
Doamne,
Nu vreau să rămân în această stare
De amăgire,
De disperare.
Vreau să revin la trăirea clipei,
în prezenţă divină,
Vreau să fiu roditor
în lumină.
Mă pocăiesc şi îţi cer
îndurare deplină.

Doamne,
Privesc viitorul cu multă speranţă
în linişte,
Cu siguranţă.
Sunt sigur că alături de Tine
Totu-mi va fi spre bine,
Iar de-or veni vremuri sumbre,
Cu norii grei ce se-adună,
Dă-mi siguranţa că toate înseamnă
Biruinţă, slavă, cunună!

Vis greşit
într-o zi, m-am aflat visând
La un creştinism
Fără cruce ...
Este o idee ce prinde uşor
în popor
Şi se duce.
Atunci, am devenit
Nemulţumit
De felul în care am fost tratat
De semeni,
De fraţi şi

Chiar de Isus.
Altfel spus,
Am ajuns să cred
Că merit să fiu undeva
Mai sus.
Poate legănat de visare, Aş fi ajuns să gândesc Multe alte lucruri Prăpăstioase şi De-a dreptul hidoase, Dacă nu m-ar fi trezit

Suspinul
Mântuitorului biciuit.
El era pe Via Dolorosa
Căzut sub cruce.
Atunci, uitându-Se
La nefericirea mea,
S-a ridicat şi-a urcat pe Calvar
Pentru a-mi aduce,
Prin cruce,
Raiul în dar.
Privind suferinţa Lui,
Cu amar,
Am înţeles încă o dată,
Mai clar,
Cât de greşit pot fi când aştept
Aprecieri şi răsplată.
Am priceput atunci
Că a-L urma pe Isus,
Nu pe gloată,
înseamnă deseori suferinţă,
Necazuri, dureri,
Iar dacă doresc să mă bucur nespus,
Atunci trebuie să cer
Putere de sus,
Să aştept prin credinţă
Ziua aceea măreaţă,
Când Isus
Va chema la ospăţ veşnic,
în casa de sus,
Pe acei care
Şi pe culme, şi-n vale,
Şi-au purtat crucea zilnic
Pe urmele Sale.

Prea târziu
îf ai lasă-ne un an

I

i

Esau vine pentru binecuvântare Cu vânatul pregătit şi îmbrăcat grijuliu, Dar tata îi spune, spre marea-i mirare: "Regret, dragul meu, ai venit prea târziu!"
Israel n-a vrut să ia Canaanul, încrezându-se în Domnul, în Cuvântul viu. După o mustrare le-a revenit elanul, Dar Moise le-a spus: "Regret, prea târziu!"
Când Iuda s-a văzut aşa, peste noapte, Cu arginţii-n pungă, dar în suflet pustiu, A vrut să scape de-a şarpelui şoapte, Dar preoţii i-au spus: "Regreţi, prea târziu!"
Când la sfârşitul alergării turbată Vom auzi sfinţii cântând potpuriu, Vom dori să ajungem în ceruri, în gloată, Dar Domnul va spune: "Regret, prea târziu!"
Astăzi, dar, până suntem în viaţă,
Când Cuvântul ne cheamă la Domnul cel viu,
Să ne-ntoarcem la El cu inima toată,
Să n-ajungem clipa când va fi prea târziu.
Alergând mereu spre nicăieri, Obosind în arşiţă sub soare, îndrăznesc, eu, un nimic să-Ţi cer Dă-ne înc-un an de îndurare.
Dă-ne, Doamne, an de îndurare, Poate că acuma vom alege Să primim iubirea Ta cea mare, Să dorim mai mult a Te-nţelege.
Ostenind pe drumul către cer, Istovit de arşiţă şi soare, îndrăznesc, eu, fiul tău să-Ţi cer înc-un an, unul de îndurare.

Familist fericit

Când vii acasă-mpovărat, îngândurat şi apăsat, Necazul tău sau al oricui, Leapădă-1 înaintea Lui.
Treci pragu-apoi cu bucurie, Mulţumind pentru-a ta soţie, Aşază-te între copii, Şi sigur fericit vei fi.
Pe Golgota
S-a născut viaţa veşnică
Din moarte.
*
La poarta cerului îmi şopteşte un glas: "Bine, rob bun!"
*
Ieslea Betleemului Leagănul Lui, Leagănul nostru!
Crucea Căpăţânii,
Durere amestecată cu bucurie,
Bucurie presărată cu durere.
*
Iordanul! ...
Mă înalţ pentru veşnicie, Coborându-mă o clipă... *
Sarea pământului? Noi suntem,
Creştinii!
*

Lumina lumii Dă viaţa
Topindu-se pe cruce. *
Piroanele îi sfârtecă mâinile Bătute de noi! *
Cununa de spini împletită de ei Aşezată de noi! *
Noul Ierusalim, Mireasa imaculată A Mirelui.

Cununa vieţii Mai grea este, Mai fericit fi-vei. *
Rugăciunea Lui: "Facă-se voia Ta în Mine!"
*
Haman a fost umilit în propria-i înălţare.
*
Cu Dumnezeu Nu poţi încerca ... Reuşeşti!
*
Pe Goliat
L-a decapitat propria-i sabie:
Necredinţa.
*
Cobor
întru **înălţimile Creatorului**
Zilnic ...

Nesaj de trezire

Pentru cei ce dimineaţa Somnu-i dulce şi nu pot Să ajungă la-nchinare Cu familie cu tot, Am cuvântul care scrie, Nu doar fraţilor evrei: Nu părăsiţi adunarea, Cum au unii obicei.

Pentru cei ce la biserică Vin, dar tot întârziaţi, Nu pentru că au probleme, Ci de diavol înşelaţi, Am un mesaj de la Toma, Care-ntârziind o dată, A pierdut nu doar prezentul, Ci şi săptămâna toată. Pentru cei ce închinarea Ar fi aproape perfectă, Dacă n-ar urma cântarea, însoţită de colectă, Am cuvântul care spune: Binecuvântat e omul Care adună-n cer Comoara Unde ne aşteaptă Domnul!

Binecuvânta, Doamne, copilul meu

Răstignirea

în clipa ce-am aflat că voi fi mamă, Deoarece nu ştiam: va fi uşor sau greu, M-am rugat din bucurie şi teamă: Binecuvânta, Doamne, copilul meu!

Apoi, când am născut minunatul fecior, Uitând de durere şi de tot ce-a fost greu, Am înălţat o rugă către al meu Creator: Binecuvânta, Doamne, copilul meu!

De-atunci până azi săptămâni au trecut. Au fost nopţi nedormite, au fost zile cu greu. Te rog înc-o dată, cu foc de-nceput, Binecuvânta, Doamne, copilul meu!

Când anii vor trece, de voi fi în viaţă, Dacă voi ajunge să îl văd flăcău, Ajută-mă din Cuvânt să îi dau povaţă, Binecuvânta, Doamne, copilul meu!

în arşiţa grea, sub soare torid,
Sus pe Golgota, pe dealul arid,
Cu cuie-n picioare, cu străpunse mâini,
Se stinge în chinuri al lumii Stăpân.

Vrăjmaşii cu ură îl batjocoresc, Femeile sincere privesc şi bocesc. Mulţi ucenici L-au părăsit din grădină, Soldaţii romani îşi fac slujba-n rutină.

Vrând un loc ce s-arate iubirea,
M-am apropiat să-I văd privirea.
Atunci, mulţumind, printre lacrimi, I-am spus:
"Tu eşti aici pentru mine, Isus."
Legea Lui Este scurtă:
Iubirea. *
Razele soarelui Să ne încălzească Se coboară.
i

Nai mult pentru Isus

Isus este mai mult Decât putem noi pricepe: El este Dumnezeu, Este Cel care-ncepe Tot ce e bun şi e sfânt, Minunat şi slăvit. El este Dumnezeu întrupat, Este Fiul smerit. El conduce spre bine Orice lucru sub soare, Cine crede în El Trăieşte, nu moare. Isus ştie mai mult Decât credem că ştie, Pentru El nu-i trecut, Viitor, veşnicie. Pentru El totul-i azi, Clar, întreg, în lumină, Pentru El nu există nimic Necunoscut, ce-o să vină.

Isus merită mai mult
Decât îi putem oferi.
El merită mult mai mult
Decât sufletele noastre pustii.
El merită să fie ascultat
Necondiţionat,
El merită să troneze permanent
într-un suflet salvat.

Isus simte mai mult Decât ni se pare. El nu este ascuns în albastra zare, El este aproape, El este în noi, Jubilând în succese, Lăcrimând în nevoi.

Nulţumire pentru tot

Fiecare fir de floare
E-o minune, e-o splendoare.
Fiecare fir de iarbă
E mai scump ca orice salbă.
Fiecare stea pe cer Este-un veşnic mesager.
Fiecare ciocârlie Duce-n suflet bucurie.
Tot ce este minunat Pentru noi a fost creat.
Totul, zilnic, cântă-n cor: "Slavă Ţie, Creator!"
Doamne, adu cercetare Pentru toţi şi fiecare.
Fiecare gâză-n zbor Vorbeşte de Creator.
Să-ncepem şi noi odată Să strigăm: "Mărire, Tată!"
Fiecare strop de rouă Face pajiştea mai nouă.
Fiecare răsărit
îţi spune că eşti iubit.

Cartea bieţii
Cartea Vieţii este Cartea Scrisă cu cerneală sfântă, Nu poţi rupe nici o parte, Nu o poţi şterge la moarte, Deci în veşnicii cuvântă.
De păcat, de fapte moarte, Pornind pe-al Bisericii drum.
Cartea Vieţii este Cartea Ce aduce răsplătire Celor ce de har au parte, Astăzi şi până la moarte, Slavă veşnică, iubire.
Cartea Vieţii este Cartea Unde-s scrişi cei ce nu mor, Vin de-aproape sau departe. Ei nu mor, ci trec prin moarte Spre ce e nemuritor.
Cartea Vieţii este Cartea Unde este scris oricine Când renunţă la păcate Prin credinţă, nu prin fapte, Şi-n Isus veşnic rămâne.
Cartea Vieţii este Cartea Deschisă şi azi acum, Pentru cel ce se desparte

Vrei să te faci sănătos?
Astăzi
Astăzi când gemi lâncezind în durere Considerând viaţa fără folos, CINEVA rupe a morţii tăcere: "Vrei să te faci sănătos?"
Trăieşte ziua de astăzi cu duh de mulţumire. Dumnezeu ţi-a dăruit viaţă, ajutor, ocrotire. Rănile, vechi sau noi, îngroapă-le în trecut, Ziua aceasta, astăzi, este cel mai mare avut.
Tu-I poţi răspunde cu scuze normale Sau poţi să-I ceri rugându-L frumos. El stă şi aşteaptă fiindcă îl doare: "Vrei să te faci sănătos?"
Trăieşte ziua de astăzi, glăsuind aprecieri Pentru frumos şi pentru clipele de dureri. Da, ele sunt nestemate în cununa de sus, Dar ne ţin şi aici lângă Domnul Isus.

Aşezat lângă tine, în a ta scăldătoare, Te-ndeamnă blând, iubitor Cristos: "De vrei sănătate, de vrei sărbătoare Renunţă acum la păcatul hidos.
Ridică-te iute din disperare, Apucă-Mi mâna om nevoios, Păşeşte cu Mine în Adunare, Eu sunt Viaţa, Isus Cristos."
Trăieşte ziua de astăzi într-un mod înţelept, Priveşte în jur şi fa ce e bine, ce-i drept. Osteneşte în lucruri care seara nu pier, Investeşte în domenii ce te leagă de Cer.
Trăieşte ziua de astăzi cu bucurie, senin, Ce-ai făcut frumos, va fi răsplătit deplin. Tu eşti copilul cerului şi tot ce-o să vie Este spre binele tău, de acum, din vecie.

Trăieşte ziua de astăzi pentru Domnul Isus, Vesteşte pocăinţa, salvarea, gloria fără apus, Radiază încurajare şi seamănă mângâiere Celor ce-ţi cer, dar şi celor fără putere.
Trăieşte ziua de astăzi cu privirea în sus. Ea poate fi o verigă în lanţ sau capăt apus. Lasă visările, ai grijă să urci, nu să cazi, încrede-te în Isus, ascultă-L şi-n ziua de azi.
ffîmd

Un nou început
Cât costă, Isuse, un nou răsărit Ce-aduce lumina şi viaţa? De ce orice noapte are sfârşit? De ce vine iar dimineaţa?
Cât costă, Isuse, un nou început, O şansă să-mi curăţ trecutul, O clipă în care să uiţi ce-am făcut, Să-nvii iarăşi duhul, nu lutul?
Cât costă, Isuse, acestea, nu ştiu Şi-Ţi spun că nici nu îmi pasă. Oricât ar costa în jertfă sau Har, îl vreau în biserică şi casă.
Te rog mult de tot, Isuse iubit, Iartă-mi prezent şi trecut, în dragostea mare, cum eşti

vestit, Dă-mi astăzi un nou început!

Doar Haru-Ţi mă ajută-n provocări!

Isuse, oamenii privesc spre mine Cu fel şi fel de fel de aşteptări. Uitându-mă atent, am văzut bine, Că Tu ai un alt fel de provocări:
Tu nu aştepţi, Isuse, să iubesc Fără iubirea-Ţi aşezată-n mine, Dar sigur ai dori să folosesc Tot harul care mi l-ai dat, spre bine.
Tu nu aştepţi, Isuse, s-am răbdare, Fără să ştiu cât ai răbdat în viaţă, Dar sigur ai dori să nu strig tare Când văd că sunt vorbit de rău pe faţă.
Tu nu aştepţi, Isuse, ca să iert Fără să am model iertarea Ta, Dar sigur ai dori să nu aştept, Până când celălalt mă va căuta.
Tu nu aştepţi, Isuse, să vorbesc Fără s-aştept o dregere de Har, Dar sigur ai dori să întăresc Pe cei ce cad, să se ridice iar.
Tu nu aştepţi, Isuse, ca să dau Fără să-Ţi fi primit întâi, averea, Dar sigur ai dori să mă predau Cu aurul, argintul şi cu vrerea.
Tu nu aştepţi, Isuse, ca să fac Nimic fără să-mi dai întâi tăria, Dar mai apoi aştepţi să-Ţi fiu pe plac Şi să slujesc, zilnic, împărăţia.
Isuse, oamenii privesc spre mine Cu fel şi fel de fel de aşteptări, Uitându-mă atent, am văzut bine: Doar Haru-Ţi mă ajută-n provocări!

Spune-mi, Doamne,

Constatând că-s limitat, Dar dorind slăvirea, Vreau să Te întreb deschis Care mi-e menirea?
Spune-mi, Doamne, ce plan ai Astăzi pentru mine? Cât şi unde vrei s-arăt Dragostea din Tine?
Spune-mi, Doamne, cui s-arăt Calea ce-n cer duce? Pe cine vrei să îndrum Să-nceapă la cruce?
Spune-mi, Doamne, pot să dau Gram de mângâiere? Pot să amintesc cuiva Că Tu eşti putere?
Doamne mare, dacă vrei Untdelemn pe rană, Spune-mi, unde-i cel căzut, Cine-i, cum îl cheamă?
Constatând că şchiopătez, De-oi prinde şi-un mâine, Ca să nu mă-ndepărtez Cu nimic de Tine,
Vreau ca-n rugăciunea mea Să strig către Tine. Spune-mi, Doamne, ce plan ai Astăzi pentru mine?!

î^făcar puţin bine

Doamne,
O vreme bună,
Destul de mult,
Am crezut că sunt
Cineva,
Că pot chiar să Te-ascult
Decât alţii
Mai mult.

Am gândit
Că sunt mai deosebit,
Că strădaniile mele
Mă fac mai iubit.
De curând,
In tăcere,
Am fost nevoit să constat,
Cu durere,
Că-s sărac,
Nu bogat,
Că iubirea din mine,
Cât este,
Mă are în vedere pe mine
Mai mult ca pe Tine.
Din dorinţa arzătoare
De-a fi sub soare,
în orice zi
Cum ai dori,
Te rog, goleşte-mă de mine,
Umple-mă de Tine,
Ca astfel, oriunde şi-oricând,
în faptă şi gând,
Să fac bine,
Măcar puţin bine ...

Tu eşti bun şi drept

Tată,
Oamenii sunt obişnuiţi să mă-ntrebe
Ce fac.
Uneori le spun adevărul,
Alteori ştii că tac.
Nu pot să le-mpărtăşesc tuturor
Prin ceea ce trec ...
Sau crezi c-ar fi ziditor
Să le spun că mă-nec?
Crezi c-ar fi bine să-mi ştie durerea
Din noapte şi zi?
Crezi că povara mi-ar fi mai uşoară
De-ar şti?
Cum mintea mi-e tulbure
Şi nu pot să gândesc
Lucid,
Mă feresc de-ntrebări,
Suspin,
Mă rog,
Mă-ntăresc
Şi în mine mă-nchid ...
Tată,

în singurătatea-mi sihastră, M-aş bucura să-mă-ntrebi Ce fac,
De ce nu Te laud ca altădată, Ci mormăi sau tac. De ai vrea să m-asculţi, Ţi-aş spune deschis Cum gândesc, Că mă văd părăsit Pe-un morman de moloz, Chiar dacă îmi spui că-s iubit, Că viaţa mi-e roz.
Cum gându-i confuz, Te rog să mă ierţi Că-s ursuz, Şi, dacă mai trebuie Ajutoru-Ţi s-aştept, Ajută-mă să nu uit Că eşti bun Şi eşti drept.

fflmii

Nu lăsa o durere
Să te facă să crezi
Că Isus a uitat de tine ...
Crede Cuvântul
Ce îţi cere să vezi
Orice rău preschimbat în bine.
Nu lăsa nedreptatea
Să te facă să spui
Că Isus nu ar fi drept totdeauna
Crede Cuvântul
Care-ţi cere să pui
Veşnicia mai sus şi cununa.
Nu lăsa limitarea
Să te facă să crezi
C-ai avea motiv a te teme
Crede Cuvântul
Care-ţi cere să vezi
Că Isus soseşte la vreme.
Nu lăsa sărăcia Să te facă s-opreşti Zeciuiala ce ţi se cere ... Crede Cuvântul Ce-ţi spune: sporeşti Când dai din întreaga avere.
Nu lăsa sănătatea
Să te-orbească atunci
Când vezi în jur suferinţă ...
Crede Cuvântul
Ce-ţi spune-n porunci
Să simţi cu fraţii-n credinţă.
Nu lăsa tinereţea
Să te legene-n vis
Fredonând: "mai am timp sub soare"
Crede Cuvântul
Care-ţi spune în scris:
Tinereţea e trecătoare.
Nu lăsa starea bună Să-ţi şoptească prin "eu" Că ai fi decât alţii mai sus ...

Crede Cuvântul
Ce te-ndeamnă mereu
Să fii umil şi supus.
Nu lăsa amânarea
Să te-nşele, crezând

Că Isus nu mai vine, în zori...
Crede Cuvântul
Care-ţi spune strigând:
Iată, El vine pe nori!
Nu lăsa nici un lucru, Fie mare sau mic, Să te-abată, să fii nesupus. Dacă vrei veşnicia, Măcar un pic, Urmează-L fidel pe Isus!
&O&6U

în loc ele concluzii
Eu nu sunt poet, sunt doar mesager Chemat să proclam Vestea Bună, Să-ndrept paşii omului dinspre iad înspre cer, Să-1 ajut să câştige eternă cunună.
N-am fost filozof şi nici n-o să fiu. Sunt semănătorul cu mâna pe plug. Vreau să-L proclam pe Cristos cel viu, Izvorul care oferă viaţa din belşug.
N-am fost artist şi nici nu voi fi. Iubesc lucrarea şi pe fraţii mei. Când Domnul Isus pe nori va veni, Vreau să fiu Mireasă, să fiu cu ai Săi.
Acestea explică limbaju-mi direct, Simplu, pe-al muritorilor înţeles. Acestea-mi explică orice subiect Biblic, prin Duhul ales.
Deci, nu mă acuza că n-am habar, Că nu ştiu scrie bine poezie. Acestea-mi sunt numai *Clipe de Har,* Isus să-ţi dea prin ele Har şi ţie!

Cuprins
Cuvânt înainte...5
Introducere...7
într-o biserică din lemn..9
Fii cinstit cu Dumnezeu!...12
Salutări de An Nou...14
Fratelui meu Sandu..15
Constatare...16
Frământare...18
Crăciunul meu..20
Dacă...22
Aş vrea să dorm..24
Anul Nou, Isuse...26
Un bun slujitor, credincios...27
Ecoul ceresc...30
Mesajul venirii Tale...31
Portret..33
La venirea Ta, Isuse...34
Dorinţă...36
Mulţumesc...38
Isuse, fii slăvit!..39
Tu ştii...40
Alegere...41
Coboară Domnu-n Iordan..43
Totul pentru tine..44
Cercetare...46

Suferinţa...48
Corectarea unui tânăr..51
Dialog despre fete...53
Acum când e iarnă...55
De vrei să fii slujit de îngeri...56

Prin auz credinţa vine..57
E rău când se-nnorează..59
Prin Isus..60
Isuse, eşti aicea pentru mine!.......................................62
Şi Cuvântul S-a făcut trup...64
Astăzi, am rupt timid ultima filă...................................65
Ai grijă-ntotdeauna să-L ai pe Dumnezeu!......................67
Noaptea naşterii..68
Isus iese din apă şi se deschide cerul..............................69
Adevăr sau e minciună?..70
Dacă..72
Viaţă din belşug...74
Ce repede zboară anii...75
Imperativul ultimei ore...77
Schimbare..78
Darul cel mai mare...81
Doamne, ce vrei să fac?..84
Părtăşie..86
Atitudine faţă de Cuvânt...88
Aceasta este mama!..90
în Cristos totul e nou...91
Genesa...92
Doamne, câtă alinare!..95
Cercetarea de la Cină..96
Fulg de nea..98
Taina zăpezii..99
Transformarea unui critic..101

Speranţa stăpânului...103
Adevărata dragoste..106
Credo...108
Trebuie să te naşti din nou!..110
Ascultă!...111
Soţie bună...113
Toate sunt doar umbră pe pământ..............................114
Biruitorii...116
Temelia este Cristos..118
Dialog între creştine..120
Exemple din Scriptură..123
Dăruire..125
Ideal pentru copii..126
Ascultare...127
Fiul risipitor..129
Decizia..131
Un lucru frumos..132
Un lucru frumos ... (variantă).......................................133
Rugăciune...134
închinarea o primesc doar Eu!.....................................137
Identitate..139
Veşnicia-ncepe de la Cruce..141
întoarce-te la cei dragi..142
Păstorul cel bun...144
O lumină bună...148
Luceafărul..IM
Calea deschisă la cruce... I 11

Moartea e un câştig.. 180
Roadă Duhului.. 181
Deschide uşa inimii... 183
'Stamparăţi la acelaşi Izvor.. LB6
Să cobor de pe cruce?.. '

Aminteşte-ţi!...161
Crede că eşti iertat!...163
Doar pentru Tine..165
Meditaţie...166
Revenire..169
Şi mai multă roadă...170
Sfârşitul unui an...171
Crăciunul de azi...173
Pune, Doamne, strajă gurii mele!................................175
O nouă Românie!..176
Binecuvântează, Doamne, România!...........................178
Ce folos?..181
E primăvară iar...183
Secretul meu...186
Mulţumire pentru mama...187
Mama credincioasă...188
Puzzle..189
Invitaţie la Cină..193
Mai bine..194
Familişti încercaţi...195
Vis spulberat?...196
Nu mai privesc înapoi...197
Vis greşit...199
Prea târziu..202
Mai lasă-ne un an..203
Familist fericit...204
Mesaj de trezire..207
Binecuvânta, Doamne, copilul meu.............................208
Răstignirea..209
Mai mult pentru Isus..210
Mulţumire pentru tot...212
Cartea vieţii...214

Vrei sate faci sănătos?..216
Astăzi...217
Un nou început...219
Doar Haru-Ţi mă ajută-n provocări!.............................220
Spune-mi, Doamne...222
Măcar puţin bine...224
Tu eşti bun şi drept...226
Nu lăsa...228
în loc de concluzii...231
Tiparul executat la: S.C. **Cârmei Prinţ & Design S.R.L.**
Arad, Str. Weitzernr. 12
telefon 0257 250670; fax 0357 814601
e-mail: carmelprint@gmail.com
Ce nar să pot descnide Cuvântul
şi să mă desrătez în minunata Lege a Ta! ...

Păcat că sunt doar clipe ...
Ce nar să pot îngenunchia lângă tronul Tău
şi să primesc îndurare! ...
Păcat că sunt doar clipe ...
Ce nar să pot frecventa Adunarea sfinţilor
şi să fiu îmbărbătat prin fraţii şi surorile de credinţă!
Păcat că sunt doar clipe ...
Ce nar să pot contempla măreţia universului
şi să-mi amintesc zilnic de atotputernicia Ta!
Păcat că sunt doar clipe...
Ce nar să pot vedea cum se deapănă anotimpurile
gi să-mi aduc aminte de vremelnicia mea!
Păcat că sunt doar clipe...
Când ai văzut că vreau mai mult decât aceste clipe Te-ai notărât să strigi pe Golgota:
.... „S-a sfârşit!"
Acum, mă aştepţi în cer să îmi spui: Aici nu mai sunt ani, luni, zile, dimineţi sau seri.
ore, minute, secunde ...
Aici nu mai sunt nici măcar
Clipe de Har. Aici este Harul!

EDITU

ISBN 978-973-88926-0-6

Ce har să pot deschide Cuvântul
şi să mă desfătez în minunata Lege a Ta! ...
Păcat că sunt doar clipe ...
Ce har să pot îngenunchia lângă tronul Tău primesc
iurare!
Păcat că sunt doar clipe Ce har să pot frecventa Ad
ifinţil
^e nar sa pot frecventa Adunarea shnţilor §i să tiu îmbărbătat prin fraţii şi surorile de credinţă
Păcat că sunt doar clipe
Ce har să pot
şi să-mi amintesc
ontempla măreţia univers atotputernicia
iul
ui
Păcat că sunt d
Ta!
oar cJ
ipe.
Ce har să pot vedea cum se deapănă anotimpurile
gi să-mi aduc aminte de vremelnicia mea!
Păcat că sunt doar clipe...

Când ai văzut că vreau mai mult decât aceste clipe Te-ai hotărât să strigi pe Golgota: ^— ■ „S-a sfârşit!"
Acum, mă aştepţi în cer să îmi spui: Aici nu mai sunt ani, luni, zile, dimineţi sau seri,
ore, minute, secunde ...
Aici nu mai sunt nici măcar
Clipe de Har. Aici este Harul!
I

*
ISBN 978-973-88926-0-6
li»